

PLE DE L'AJUNTAMENT

Sessió Extraordinària
Acta núm. 10

Dijous, 22 d'octubre de 2009
1a. convocatòria

Senyors/Senyores assistents:

Alcalde-President: Sr. JOAQUIM BALSERA GARCIA.

Regidors/Regidores: Sra. RAQUEL SÁNCHEZ JIMÉNEZ, Sr. JOSÉ FCO. OBISPO VALLECILLOS, Sr. XAVIER ESTEBAN MARTÍN, Sra. ANNA BECERRA PEÑA, Sra. LAURA BARRUFET MIRÓ, Sr. VÍCTOR CARNERO LÓPEZ, Sra. NEUS VENDRELL VIGO, Sra. SALVADORA SANZ RECOBENIZ, Sr. JORDI JIMÉNEZ HORCAJADAS, Sr. LUÍS IGLESIAS TORO, Sr. BENET CASTILLEJOS SEGURA, Sr. JOSEP LLOBET NAVARRO, Sr. JOSÉ ANTONIO SÁEZ LÓPEZ, Sr. SERGIO ENGLI IZQUIERDO, Sr. MARCEL·LÍ REYES VIDAL, Sra. MARTA JIMÉNEZ IBORRA, Sra. EMMA BLANCO ANGUERA, Sr. FRANCISCO JAVIER GARCÍA GALCERAN, Sr. RAMON CASTELLANO ESPINOSA i Sr. MIGUEL ÁNGEL IBÁÑEZ GINER.

Funcionaris:

Secretari: Sr. Guillermo de Prada Bengoa.

Cap del Servei de Secretaria: Sr. Jaume Tutusaus Torrents.

Interventor: Sr. José Mª Garcia Pascual.

En el Saló de Plens de l'Ajuntament, situat a la Plaça de Jaume Balmes, s/n, es va reunir el Ple de l'Ajuntament el dia vint-i-dos d'octubre de dos mil nou, en sessió extraordinària, primera convocatòria, amb la presidència del Sr. Joaquim Balsera Garcia, alcalde-president, concorrent els senyors/les senyores que s'esmenten més amunt, assistits pel secretari general, Sr. Guillermo de Prada Bengoa.

La Sra. Emma Blanco i el Sr. Javier García Galcerán es va incorporar a la sessió després d'haver començat aquesta, en el moment que a l'acta s'indica.

Tant al començament com durant tota la sessió es va donar el quòrum d'assistència (1/3 del nombre legal) exigint per a la constitució vàlida del Ple, per l'art. 46.2.c) de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases de Régimen Local.

I essent les dinou hores, cinc minuts, el Sr. alcalde-president, va declarar oberta la sessió.

Es van prendre per unanimitat, llevat d'aquells casos on expressament s'indica altra cosa, els acords següents:

1 - ACTA SESSIÓ ANTERIOR

Aprovar l'acta de la sessió anterior núm. 9 de data 24 de setembre de 2009.

Es van incorporar a la sessió la Sra. Emma Blanco i el Sr. Javier García Galcerán.

PART RESOLUTIVA DEL PLE

**2 - APROVACIÓ PROVISIONAL DE LA MODIFICACIÓ DE LES ORDENANCES
FISCALS DE LA CORPORACIÓ PER A L'EXERCICI 2010**

PRIMER.- D'acord amb el que disposen els articles 15 i 16 del Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març pel que s'aprova el text refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, **s'aproven els expedients de modificació de les ordenances fiscals següents:**

- Núm. 1 Impost sobre Bens Immobles*
- Núm. 2 Impost sobre vehicles de tracció mecànica*
- Núm. 3 Impost sobre construccions, instal·lacions i obres*
- Núm. 5 Impost d' activitats econòmiques*
- Núm. 7 Taxa per l'expedició de documents administratius. Documents que expedeixen i en els quals són competents l'Administració o les autoritats municipals, a instància de part.*
- Núm. 9 Taxa per la prestació dels serveis de intervenció administrativa en l' activitat dels ciutadans i les empreses a través del sotmetiment a prèvia llicència, comunicació prèvia o declaració responsable i pels controls posteriors a l'inici de les activitats.*
- Núm. 10 Taxa per la custòdia i la retirada o immobilització de vehicles.*
- Núm. 17 Taxa per l'aprofitament especial del domini públic local a favor d'empreses explotadores de serveis de subministrament d'interès general.*
- Núm. 18 Taxa per les entrades de vehicles a través de les voreres i les reserves de via pública per a l'aparcament, parada de vehicles i càrrega i descàrrega de mercaderies de qualsevol mena.*
- Núm. 21 Taxa per la prestació de servei de comprovació de sorolls molestos que procedeixen de vehicles.*
- Núm. 23 Taxa per llicències o la comprovació d' activitats comunicades en matèria d'urbanisme, prestació de serveis urbanístics i inspecció.*

SEGON.- Sotmetre aquest acord provisional a informació pública i audiència als interessats, mitjançant la seva exposició en el tauler d'anuncis de la Casa Consistorial **per un**

termini de trenta dies. L'esmentat termini començarà al dia següent al de la seva publicació en el Butlletí Oficial de la província, i durant el mateix **podran ser examinats els expedients i els interessats podran presentar les reclamacions** que estimin oportunes. Es publicarà, igualment un anunci en un diari dels de major difusió de la província.

TERCER. Significar que, en el **cas que no es presentin reclamacions, aquest acord** fins llavors provisional, **s'entendrà definitivament adoptat.**

Resultat de les Votacions de les Ordenances

Núm. 1 Impost sobre Bens Immobles

L'expedient relatiu a la modificació d'aquesta Ordenança Núm. 1 va ser aprovat per catorze (14) vots a favor (12 PSC i 2 ICV-EUiA) sis (6) en contra (Srs. Llobet, Sáez i Engli del PPC, Sr. Reyes i Sra. Jiménez d'ERC i Sr. Castellano de CiU) i una (1) abstenció (1 C's)

Núm. 2 Impost sobre vehicles de tracció mecànica

L'expedient relatiu a la modificació d'aquesta Ordenança Núm. 2 va ser aprovat per quinze (15) vots a favor (12 PSC, 2 ICV-EUiA i 1 C's), tres (3) en contra (Srs. Llobet, Sáez i Engli del PPC) i tres (3) abstencions (2 ERC i 1 CiU)

Núm. 3 Impost sobre construccions, instal·lacions i obres

L'expedient relatiu a la modificació d'aquesta Ordenança Núm. 3 va ser aprovat per quinze (15) vots a favor (12 PSC, 2 ICV-EUiA i 1 C's), quatre (4) en contra (Srs. Llobet, Sáez i Engli del PPC i Castellano de CiU) i dues (2) abstencions (2 ERC)

Núm. 5 Impost d' activitats econòmiques

L'expedient relatiu a la modificació d'aquesta Ordenança Núm. 5 va ser aprovat per quinze (15) vots a favor (12 PSC, 2 ICV-EUiA i 1 C's), quatre (4) en contra (Srs. Llobet, Sáez i Engli del PPC i Castellano de CiU) i dues (2) abstencions (2 ERC)

Núm. 7 Taxa per l'expedició de documents administratius. Documents que expedixen i en els quals són competents l'Administració o les autoritats municipals, a instància de part.

L'expedient relatiu a la modificació d'aquesta Ordenança Núm. 7 va ser aprovat per quinze (15) vots a favor (12 PSC, 2 ICV-EUiA i 1 C's), quatre (4) en contra (Srs. Llobet, Sáez i Engli del PPC i Castellano de CiU) i dues (2) abstencions (2 ERC)

Núm. 9 Taxa per la prestació dels serveis de intervenció administrativa en l' activitat dels ciutadans i les empreses a través del sotmetiment a prèvia llicència, comunicació prèvia o declaració responsable i pels controls posteriors a l'inici de les activitats.

L'expedient relatiu a la modificació de l' Ordenança Núm. 9 va ser aprovat per quinze (15) vots a favor (12 PSC, 2 ICV-EUiA i 1 C's), quatre (4) en contra (Srs. Llobet, Sáez i Engli del PPC i Castellano de CiU) i dues (2) abstencions (2 ERC)

Núm. 10 Taxa per la custòdia i la retirada o immobilització de vehicles.

L'expedient relatiu a la modificació de l' Ordenança Núm. 10 va ser aprovat per quinze (15) vots a favor (12 PSC, 2 ICV-EUiA i 1 C's), quatre (4) en contra (Srs. Llobet, Sáez i Engli del PPC i Castellano de CiU) i dues (2) abstencions (2 ERC)

Núm. 17 Taxa per l'aprofitament especial del domini públic local a favor d'empreses explotadores de serveis de subministrament d'interès general.

L'expedient relatiu a la modificació d'aquesta Ordenança Núm. 17 va ser aprovat per quinze (15) vots a favor (12 PSC, 2 ICV-EUiA i 1 C's), quatre (4) en contra (Srs. Llobet, Sáez i Engli del PPC i Castellano de CiU) i dues (2) abstencions (2 ERC)

Núm. 18 Taxa per les entrades de vehicles a través de les voreres i les reserves de via pública per a l'aparcament, parada de vehicles i càrrega i descàrrega de mercaderies de qualsevol mena.

L'expedient relatiu a la modificació d'aquesta Ordenança Núm. 18 va ser aprovat per quinze (15) vots a favor (12 PSC, 2 ICV-EUiA i 1 C's), quatre (4) en contra (Srs. Llobet, Sáez i Engli del PPC i Castellano de CiU) i dues (2) abstencions (2 ERC)

Núm. 21 Taxa per la prestació de servei de comprovació de sorolls molestos que procedeixen de vehicles.

L'expedient relatiu a la modificació d'aquesta Ordenança Núm. 21 va ser aprovat per quinze (15) vots a favor (12 PSC, 2 ICV-EUiA i 1 C's), quatre (4) en contra (Srs. Llobet, Sáez i Engli del PPC i Castellano de CiU) i dues (2) abstencions (2 ERC)

Núm. 23 Taxa per llicències o la comprovació d'activitats comunicades en matèria d'urbanisme, prestació de serveis urbanístics i inspecció.

L'expedient relatiu a la modificació d'aquesta Ordenança Núm. 23 va ser aprovat per quinze (15) vots a favor (12 PSC, 2 ICV-EUiA i 1 C's), quatre (4) en contra (Srs. Llobet, Sáez i Engli del PPC i Castellano de CiU) i dues (2) abstencions (2 ERC)

Per tant i en tots els expedients de modificació d'Ordenances es va acomplir el requisit d'obtenir --si més no-- el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents --en aquest moment-- a la sessió (21), **quòrum que, amb caràcter general, s'exigeix** a l'art. 47.1 de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local, i l'art. 114.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

El debat d'aquest punt de l'ordre del dia de la sessió va començar amb l'exposició de l'objecte del mateix per part de la ponent, Tinenta d'Alcalde de Coordinació i Planificació Estratègica.

I així la Sra. Raquel Sánchez va dir que en aquest acte es portava a discussió i aprovació provisional la proposta de modificació de determinades ordenances fiscals d'impostos i taxes

que hauran de regir el proper any 2010, proposta que ja havia estat presentada a la reunió de portaveus dels grups municipals i a la Comissió Informativa de l'àmbit de Coordinació i Planificació Estratègica, explicant-se allà els fonaments tècnics i econòmics de les modificacions proposades. Les Ordenances Fiscals, com ja sabien el regidors, regulen els diferents tributs que formen la hisenda municipal (impostos, les taxes i les contribucions especials) i que representen prop del 50 % dels ingressos municipals previstos. Les Ordenances fiscals pel 2010 – va dir la ponent – calia emmarcar-les en un escenari conjuntural de crisi econòmica, que es va iniciar ja l'any 2009 i que comporta l'estancament dels ingressos locals (tant pel que fa a la recaptació d'ingressos tributaris com les transferències rebudes per altres organismes i administracions); la necessitat d'actuar amb rigor amb els compromisos de despeses; i la necessitat d'impulsar polítiques municipals orientades a cobrir despeses socials, a promoure l'ocupació, al foment de l'educació i la formació, a la promoció econòmica, a garantir les inversions en infraestructures i obra pública, i actuacions amb criteris de sostenibilitat. Atenent a aquestes circumstàncies i amb la voluntat de intentar paliar, en la mesura de les possibilitats de les que disposen els Ajuntaments, l'equip de govern feia la proposta per aquest any 2010 de no pujar els tributs municipals i optar per la congelació de totes les taxes i ordenances municipals, la qual cosa suposa – va afegir - un gran esforç per a tota la corporació, però que, en moments com aquests, és del tot necessari per tal de contribuir amb mesures com aquesta a beneficiar al conjunt de la ciutadania de Gavà i a totes les empreses o activitats econòmiques o professionals que es desenvolupen a la nostra ciutat, als quals per una banda no experimenten una pujada de la pressió fiscal però per una altra, se'ls ha de garantir la prestació dels serveis i el reforç en el seu cas d'aquells que suposin l'impuls per a que ningú quedi endarrerit.

També va dir la tinent d'alcalde que les modificacions en les ordenances reguladores de taxes no comportarien canvis respecte a l'exercici anterior. Les ordenances reguladores de Taxes -- digué-- es congelen, els imports no s'incrementen i no s'introdueixen modificacions significatives. Pel que fa les ordenances reguladores d'impostos es congelen els tipus generals i es mantenen les bonificacions i subvencions introduïdes en anys anteriors. Pel que afectava al Impost sobre Béns Immobles, el tipus impositiu general (el que afecta a les residències urbanes passava del 0,67 en el 2009 al 0,658, es mantenia els topalls així com els beneficis i bonificacions fiscals a les famílies nombroses i monoparentals i majors de 65 anys. En quant a les mesures destinades a la promoció econòmica introduïdes l'any passat i que es mantenen va esmentar l'exempció en el cas de trasllats forçosos, la bonificació per a persones que estiguin a l'atur o primeres activitats, empadronades al municipi, el fraccionament per trimestres pels que acreditin dificultats econòmiques, e igualment, es consoliden les bonificacions socials i medioambientals que ja s'havien incorporat en els darrers anys.

Tot seguit va passar a comentar una per una les modificacions que afectaven a les ordenances fiscals vigents.

I així, respecte a l'ordenança fiscal de l'IBI, a l'art. 5è. Subjecte passiu, es suprimeix la condició de domiciliat pels que vulguin pagar per separat la quota (cotitulars), donat que no és obligatori per llei. A l'article 8è. Quotes i tipus de gravamen, es fa baixada de tipus. El tipus de gravamen general passa del 0,67 al 0,658, als efectes de integrar l'increment anual de la Base Liquidable d'aquesta manera pràctica, aconseguir la congelació de la quota tributària. A l'article 10è Bonificacions, es suprimeix els punts 6 i 7 (80 € monoparentals i 50 majors de 65 anys) i es passa a l'article 11, que tracta únicament de subvencions. Donat que les subvencions tenen un tractament normatiu diferent a les bonificacions (ja l'any passat es va haver d'aprovar unes

bases amb els requisits pertinents per la seva concessió), des del punt de vista legal no es poden incloure amb les bonificacions que ja venen establertes per la Llei.

En quant a OF. nº 2, IVTM, s' adapten els articles 5è Meritació i 8è Gestió per Delegació, a l' ordenança de la Diputació, donat que és un impost delegat a aquest organisme, amb un nou redactat, clarificant sense modificar les normes de gestió i meritació. En quant a OF. nº 3, ICIO, S' adapten els articles 4rt. Successors i responsables, 5è Base imposable, quota i meritació, 7è, Règim de declaració i ingrés, 9è Beneficis fiscals de concessió potestativa, 10è Actuacions inspectores i règim sancionador, 12è Gestió per delegació, a l' ordenança de la Diputació als efectes de tenir en compte les possibles repercussions de la Directiva 2006/123 CE, del Parlament Europeu, relativa als serveis en el mercat interior. Per tal motiu s'ha inclòs una Disposició Addicional que permeti integrar qualsevol promulgació de normes posteriors. Al igual que a l' ordenança de l' IBI, també s'han col·locat en article diferent el que s' ha de considerar subvencions, d' acord amb l' adaptació a la normativa de l' Ordenança de la Diputació, sense que això signifiqui que s'han reduït els beneficis fiscals que es venien concedint a les obres de reparació i rehabilitació. A l' Annex de Tarifes, les quotes mínimes corresponents a les obres de reforma i rehabilitació, obres menors i d' enderrocament, es traspassen a la of. Nº 23 sobre la taxa de l' 1 %.

A l'OF. Nº 5, IAE, art. 14è. Gestió per Delegació, es modifica el seu redactat per adaptar-lo a l' ordenança de la Diputació, donat que aquest impost està delegat a aquest organisme. A l'OF. Nº 7 Expedició de documents, es suprimeix l' apartat 3, Autoritzacions a empreses, deixant únicament les taxes per variació no substancial que generin un servei administratiu, per crear una nova ordenança en virtut de la Llei de Publicitat dinàmica aprovada per la Generalitat i que resulta afectada per la Directiva de Serveis de la CE, quant al tema de llicències i autoritzacions a empreses. Pel que fa a l'OF. Nº 9 Llicència d'obertura, es modifica el títol de l' ordenança que passa a denominar-se "Taxa per la prestació dels serveis d' intervenció administrativa en l' activitat dels ciutadans i les empreses a través del sotmetiment a prèvia llicència, comunicació prèvia o declaració responsable i pels controls posteriors a l' inici de les activitats" a fi d' adequar-la a les modificacions de la normativa de la Directiva de Serveis que significarà la reconversió de moltes llicències d' activitat que no suposin alteracions ambientals en comunicació prèvia o declaració responsable, amb comprovació o control posterior. S' efectua una reestructuració del redactat dels articles 2n., Fet imposable, adaptant-lo a la normativa de la Directiva, el punt 3er que s' integra al' article 3er., l' art. 5é Quota tributària, es modifica l' art. 6è quant a l' enunciat, article 7è. Beneficis Fiscals, adaptant-lo de forma que les bonificacions que puguin ser invalidades passin a considerar-se subvencions. Es mantenen, no obstant, els beneficis fiscals ja existents al 2009. Tanmateix, s' adapta l' art. 9é. Declaració i Recaptació al text de la Diputació i els arts. 9 i 10 Infraccions i sancions tributàries, es refonen en un sol article 10 Infraccions i sancions. I incorporació de la Disposició Addicional en prevenció de la Directiva de Serveis .

Pel que feia a l'O.F. Nº 10 Custòdia I retirada vehicles, a l' article 5è. Tarifes B) Retirada i Transport, s'afegeixen els conceptes "bicicletes, ciclomotors" i a l' apartat C) Custòdia per dia, s'afegeix "bicicletes, ciclomotors" i "remolcs", degut a que també es recullen aquesta mena de vehicles i no estaven inclosos a les tarifes. O.F. nº 17 Ocupació del domini públic, l'aprofitament del sòl i subsòl corresponent a les empreses distribuïdores de telefonia, gas, aigua i electricitat, continua mantenint-se en el 1,5% dels ingressos nets, segons el que prescriu la llei. Quant a la telefonia mòbil és l'1,4% dels ingressos calculats en funció dels paràmetres actualitzats segons les dades de la Comissió del Mercat de Telecomunicacions. OF. Nº 18 Guals, a l' article 3r. Quantia, apartat 3 Altres reserves, s'incorporen reserves d' espais temporals

per raons justificades. En quant a O.F. nº 21 Comprovació de sorolls, a l'art. 7è Gestió de la taxa, s'incorpora l'afegití "en el termini màxim de 30 dies" referit a la devolució de la fiança quan el ciutadà ha acreditat la reparació de l'excés de soroll del vehicle. OF. Nº 23 Taxa Serveis Urbanístics, es modifica el títol de l'ordenança que passa a denominar-se "Taxa per llicències o la comprovació d'activitats comunicades en matèria d'urbanisme, prestació de serveis urbanístics i inspecció". D'altra banda s'adapten estrictament a la normativa vigent, reestructurant el redactat, els articles 1er. Fonament i naturalesa i el 2n. Fet imposable, sempre en previsió de les normatives que es modifiquin per la Directiva de Serveis, tenint en compte que aquestes taxes estan directament vinculades a les llicències susceptibles de transformació en comunicació prèvia o declaració responsable, però sempre sotmeses a control o inspecció posterior. S'incorpora la Disposició Addicional esmentada relativa a la Directiva de Serveis. s'incorpora al percentatge de l' 1% una quota mínima, que s'ha suprimit de l'ordenança de l' ICIO.

Acabada la intervenció de la tinent d'alcalde es va donar un primer torn perquè intervinguessin els diferents grups.

El primer que va intervenir va ser el grup de C's, dient el Sr. Ibáñez que atès que es feia un tractament raonable en el context econòmic actual i que els canvis de redactat no suposaven una modificació de l'esperit dels mateixos, Ciutadans votaria favorablement les ordenances fiscals de 2010.

El segon grup va ser CiU, dient el Sr. Castellano que la seva posició venia determinada tant per la contemplació dels increments que els diferents impostos i taxes havien experimentat en els exercicis passats com per la situació de crisi econòmica que actualment patien les famílies i els ciutadans de Gavà. Posteriorment va fer referència a un dels tributs municipals més emblemàtics i que més afectaven als ciutadans de Gavà, com era l'Impost sobre Bens Immobles (IBI) i va dir que si bé era cert que el tipus es baixava del 0,67 de l'exercici del 2009 al 0,658 per a l'exercici del 2010, també era cert que tenia com a finalitat frenar els efectes de l'increment que experimentaven - també aquest any - les bases impossibles a causa de la revisió dels valors cadastrals. Però això - va dir el regidor de CiU - no era suficient, i si més no, alguns impostos o taxes, no tant sols s'haurien de congelar sinó rebaixar. Ve fer també referència a contactes que havia tingut - aquest any i anys passats - amb l'equip de govern per tal de que s'acceptés alguna de les propostes que feia CiU, i digué que es mostrava decebut ja que, malgrat que sempre li deien que estaven disposats a dialogar, després i en la pràctica, l'equip de govern no acceptava cap proposta ni esmena. En definitiva el Sr. Castellano va mantenir que l'any passat els increments dels impostos i taxes municipals havien estat molt superiors als que calien, i que aquest any, tot i que es volien congelar, la qual cosa era positiva, més positiu encara seria si hagués un abaratiment si més no determinats tributs i taxes.

El tercer grup va ser el d'ICV-EUiA, mitjançant la seva portaveu la Sra. Emma Blanco, qui va dir que volien començar el seu discurs recuperant el que ja havien fet l'any passat: *Aquest any tenim el deure de fer uns pressupostos que vagin acordes amb les circumstàncies que vivim. Un món en crisi financera a la qual Espanya suma la crisi immobiliària està fent que moltes persones quedin a l'atur, que moltes unitats domèstiques vagin perdent persones aportant un sou i per tant moltes persones que necessitaran de l'administració pública per a passar aquest*

període. Vam començar així l'any passat – va dir la regidora - i dir que avui, més que mai, això és una realitat que l'administració local s'està trobant cara a cara i es per aquest motiu, per poder complir amb aquest compromís que cal una fiscalitat que s'adapti a la situació actual, permeten per una banda no gravar als veïns i les veïnes com demana també la CONFAV però per l'altra no reduir la capacitat recaptadora de l'Ajuntament que permet produir respostes a les necessitats socials existents i ser una mesura de solidaritat entre la ciutadania ajudant a pal·liar la situació actual. A Gavà, com a quasi tots els municipis, la suficiència financera és el primer problema per aquest proper 2010. Estem patint, degut a la crisi, una disminució dels ingressos ordinaris important: l'activitat immobiliària s'ha aturat donant una lliçó a molts municipis que han optat per una política urbanística “depredadora del territori”; i també hi ha d'altres ingressos que s'estan reduint com a conseqüència de la recessió econòmica: IAE, llicències activitats, ocupació via públic, etc. Des d'ICV-EUiA veiem del tot imprescindible ajustar l'escenari pressupostari a la nova realitat socio-econòmica de Gavà i a les necessitats dels nostres veïns i veïnes. Volem aprofitar l'ocasió per tornar a reivindicar la necessitat d'un nou model de finançament local que garanteixi la suficiència financera del Ajuntaments, actors prou importants en les polítiques adreçades als col·lectius que més pateixen la crisi. ICV-EUiA va donar recolzament a les ordenances per l'any 2009, i aquest any, degut a que s'han mantingut les bonificacions proposades l'any anterior tornarem a donar el nostre vot favorable. Bonificacions que van ser introduïdes a proposta nostra com les subvencions a les famílies monoparentals i monomarentals. No podem oblidar que el govern ha aprovat un decret que reconeix ajuts a les famílies monoparentals sent Catalunya pionera a l'estat en la creació d'un carnet que ofereix avantatges a les famílies monoparentals, i que a Gavà ho tenim reglat des de l'any 2009 a partir de les bonificacions a l'IBI. També es mantenen les bonificacions en matèria de sostenibilitat ecològica i defensem que aquest sigui el principi d'un camí que aposti per la progresivitat i la fiscalitat verda també a Gavà. En quan a la proposta de mantenir els impostos, va dir també la Sra. Blanco, enguany veiem de sentit comú no elevar l'IPC ja que totes les previsions apunten a que es tancarà l'any en valors propers al zero, tot i que també parlen que l'any 2010 l'IPC estarà al voltant de l'1,5%. És per això que des d'ICV-EUiA fem aquest esforç d'ajust pressupostari per a l'any 2010 posant especial èmfasi en la racionalització de la despesa, d'aquesta manera podem plantejar pel 2010 una congelació de la tributació local. No es pot gravar en la situació actual als veïns i veïnes però sí que hem de garantir que les seves necessitats estiguin cobertes des d'un model públic i de qualitat i això solament es pot aconseguir no reduint la capacitat recaptaria de l'Ajuntament ja que seria demagògic demanar més serveis, més subvencions però a l'hora demanar una reducció dels impostos i taxes que son una eina que permet la redistribució més justa dels diners, ja que d'una altre manera es plantejar una equació impossible: menys impostos, dèficit 0 i prestacions socials no es pot aconseguir. El que hem d'anar treballant és en què la càrrega sigui sobre qui més té. Ja que augmentar els impostos als més pudents no implicaria cap empitjorament de la situació, els treballadors i treballadores d'aquest país, sinó tot el contrari, sinó milloraria les seves condicions de vida a través dels serveis públics: sanitat, educació, atenció a les persones, prestacions per desocupació, prestacions socials i un llarg etc. Seguint aquesta idea, es per aquest motiu que no podem donar recolzament a les esmenes d'altres grups municipals que pretenen minar la capacitat de l'ens públic que en definitiva atemptaria a la garantia de la igualtat real entre la ciutadania que s'estableix a la Constitució.

El Sr. Marcel·lí Reyes, en nom del grup d'ERC, va començar dient que, qualsevol espectador de les sessions plenàries d'altres anys referents a la modificació de les Ordenances Fiscals, podia observar com el debat havia anat decaient, i això per diversos motius que anaven des de el fet de

que la quantitat que l'ajuntament recaptava per aquests conceptes anava reduint-se progressivament en quant a participació o representativitat d'aquests conceptes tributaris en el total dels ingressos municipals, fins a l'evolució d'un concepte que – va dir - fins ara havia estat intocable, com era que la modificació de les Ordenances Fiscals per part de l'equip de govern havia anat sempre lligada al còmput de l'IPC del mes d'agost, dogma aquest que sobre el qual tantes vegades s'havia polemitzat i que ara de sobte es deixava d'aplicar. Tot seguit va dir que aquest any no havia massa canvis o modificacions en les Ordenances i que eren més de forma que de fons, la qual cosa teledirigia el seu vot que, va avançar, seria d'abstenció generalitzada, tret del vot referit a l'IBI que seria negatiu, ja que havien presentat dues esmenes i res feia pensar que serien acceptades. Una demanant la bonificació del 50% de la quota per als locals comercials situats en carrers en obres, en tant en quant duressin aquestes, i una altra demanant també bonificacions en aquest cas per a les famílies monoparentals en les mateixes condicions que ja es feia amb les famílies nombroses. I aquí va aprofitar també per al·ludir a una altra esmena que havien formulat en relació als preus públics del Parc Arqueològic (implantació de l'entrada gratuïta els primers diumenges de mes) de la què no es podia tractar en el Ple atès que l'aprovació dels preus públics corresponia a un altre òrgan municipal. Mantenir una certa o gran bel·ligerància en aquesta matèria – va dir el Sr. Reyes – tal vegada seria excessiu, però també era cert que la quantia que suposaria l'acceptació de les esmenes que proposava el conjunt de l'oposició no implicava, en contra del que demagògicament es podia dir, cap risc per a la hisenda municipal. Hi havia pocs canvis – va dir el Sr. Reyes - i tal vegada era el que en aquesta ocasió tocava, però en cas de fer-los s'havia d'haver fet intentant arribar a un consens amb la oposició. Un discurs previ, unes posicions unitàries i una negociació seriosa amb l'oposició haguessin donat més credibilitat a la Modificació de les Ordenances Fiscals i una major tranquil·litat a la ciutadania.

Per part del PPC va intervenir el Sr. Sergio Engli qui, d'entrada, va dir que li tocava parlar en el darrer lloc i aprofitaria el que havien dit els qui li havien precedit en l'ús de la paraula, tot i que el plantejament final seria el contrari. I així la Sra. Emma Blanco havia parlat de la situació econòmica, on estàvem i cap a on anàvem. Tots coincidim – va dir el regidor – en que l'any que ve encara seria pitjor, sobre tot des del punt de vista social més que des de l'empresarial. L'atur creixerà i per tant més gent, més famílies, en situació apurada. I això implicava, en línia amb el que havia dit el Sr. Reyes, que la ciutadania i les famílies, necessitaven saber i notar que les institucions i els ajuntaments els recolzaven. Dit això, el Sr. Engli va afegir que no hi havia cap raó per canviar el criteri que sempre havia mantingut l'equip de govern: l'increment (o si s'escau, decreixement) dels impostos i taxes municipals venia determinat per la inflació computada fins al mes d'agost anterior a la sessió plenària de modificació de les Ordenances Fiscals. Dons bé. L'IPC fins al mes d'agost havia baixat un 0.8 %, per tant els tributs de cara a l'any que ve havien d'abaixar-se també un 0,8 %. Es deia que això es compensava amb la baixada en l'Impost de Bens Immobles, però – deia el Sr. Engli – això no era així ja que si bé es baixava el tipus de gravamen un 1,5 % no s'explicava que els valors o bases imposables apujaven un 10%, la qual cosa suposava que els ingressos per l'IBI pujaven un any més, i si no es podia anar al Pressupost i comprovar l'increment de la partida d'ingressos per aquest impost. La societat – va dir el regidor del PPC – no està per a aquest increment i serà difícil vendre'l a la ciutadania. Ja l'any passat els ciutadans s'havien queixat en rebre els rebuts de l'IBI però ja no hi havia cap solució, i aquest any també havien rebut queixes i precés en el sentit de que no acceptessin més increments. En resum, per a l'any 2010 no hi haurà baixada d'impostos sinó una petita pujada quan realment havia d'haver una baixada. Era per això que el PPC presentava una esmena de caràcter general proposant de manera global, i seguint el sistema que sempre

havien reclamat per a l'Ajuntament de Gavà, un decreixement de les taxes del - 2'5%, producte, d'una banda, de la inflació resultant al mes d'agost passat, que havia estat del -0,8 %, i d'altra, de la necessitat de compensar parcialment l'excés d'augment aplicat per a l'any 2009 del - 1,7 %. Aquesta rebaixa fiscal - va dir el Sr. Engli - era perfectament assumible per l'Ajuntament, tal com també havia dit abans el Sr. Reyes. A banda d'aquesta proposta o esmena de caràcter general o global i en quant a l'IBI en concret i per compensar la apujades de les bases, el PPC defensava i proposava que el tipus de gravamen fos del 0,594% quan es tracti de bens urbans, de l'1,30 % pels bens de característiques especials i del 0,877 % quan es tracti de bens rústics. També plantejaven un bonificació general del 33 % de la quota íntegra de l'IBI en relació als immobles que constitueixen el primer habitatge del subjecte passiu durant els cinc primers anys, cosa que beneficiaria tan l'adquisició d'habitatges com a l'economia en general. També dintre d'aquest mateix impostos proposaven subvencions a les famílies monoparentals i a les persones majors de 65 anys, així com a tots aquells que rebin prestacions de la Seguretat Social com a pensionistes. Finalment, en relació a l'Impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana, proposaven que en les transmissions *mortis causa*, tinguessin una bonificació del 95 % de la quota els conjugues, les unions estables de parella, ascendents i descendents de primer grau, quan la finca tramesa sigui habitatge habitual del subjecte passiu, sigui qui sigui el valor del terreny. Proposta aquesta que ja havien presentant l'any passat i que si bé en un principi semblava que l'equip de govern l'anava a acceptar, finalment va ser desestimada.

Acabada la primera intervenció dels portaveus dels diferents grups municipals, el Sr. Alcalde va donar la paraula novament a la ponent, qui va passar a comentar o contestar els punts de vista o manifestacions que aquests havien fet. I així la Sra. Sánchez, en relació a la intervenció del portaveu de CiU, va dir que, efectivament, no havia presentat esmenes i que ara per primera vegada manifestava la conveniència de baixar els impostos i taxes ja que, havia dit el Sr. Castellano, l'any passat havien experimentat una pujada considerable, a la qual cosa ella responia que l'increment havia estat molt ajustat ja que va ser de l'1,6 %, precisament l'increment que havia experimentat l'IPC en acabar l'any. També va dir la tinent d'alcalde que els diferents grups li demanaven que es tingués en compte la situació econòmica, responnent la Sra. Sánchez que no tan sols la situació econòmica sinó la de les famílies i la de les empreses havia determinat i configurat la proposta que es presentava a aprovació del Ple, afegint que li sorprenia que no es valorés l'esforç que l'equip de govern havia fet al proposar la congelació dels impostos i taxes. Es devia valorar, perquè suposava un canvi, i era rigorosa, seriosa, gens fàcil i era el que ara tocava. En front el que s'havia dit (Sr. Reyes) que aquests ingressos representaven poc, digué que eren el 50% dels recursos amb els quals es finançava l'ajuntament. Igualment digué que no compartia la idea de que s'haurien de rebaixar els impostos, invocant el principi de suficiència financera que regeix per als ens locals de manera que, especialment en matèria de taxes, els ingressos ha de ser suficients per cobrir els costos dels serveis, cosa que ni aquest any, ni abans tampoc, es cobrien. Però es que, a més a més, la prestació dels serveis depenia en gran part de les transferències que sobre tot l'Estat però també altres Administracions efectuaven, i com tothom podia veure com havien disminuït considerablement. Amb aquesta situació i si es volia que es rebaixessin els impostos només hi havien dues opcions, recórrer a l'endeutament o baixar el nivell dels serveis o prestacions a la ciutadania, cosa que evidentment no volien fer. El que calia en aquests moments era una redistribució dels recursos disponibles, que en part eren aquests provinents d'impostos i taxes, amb la qual cosa s'estava afavorint les economies domèstiques. Igualment, amb la mesura - respecte a l'IBI - de rebaixar el tipus de gravamen del 0,67 al 0,658 s'aconseguia la congelació de la quota. No he parlat - va precisar la regidora - de baixada de la quota, sinó de baixada del tipus impositiu, la qual cosa

suposava la congelació de la quota i que pràcticament la gent pagués el mateix que l'any anterior.

En quant a les esmenes que el grup d'ERC havia formulat, la Sra. Sánchez es va referir en primer lloc a la que feia referència als preus públics del Parc Arqueològic, dient que per no correspondre al Ple sinó a la Junta de l'organisme autònom corresponent i a la Junta de Govern, l'aprovació dels preus públics no estava inclosa en la modificació de les ordenances fiscals i per tant no formava part del text de l'acord que es presentava al Ple. En quant a l'Impost de Bens Immobles i, concretament, a la bonificació del 50% als locals comercials en carrers en obres, la tinent d'alcalde va recordar que l'IBI és un impost i per tant, les bonificacions potestatives de les quals pot ser objecte, estaven acotades per la llei d' Hisendes locals. No figura cap bonificació d'aquest tipus a l'article 74 de la Llei, va dir la Sra. Sánchez, afegint que ERC ja havia sol·licitat la bonificació en l'IAE pels comerços situats en carrers en obres en altres exercicis, però l'IAE no és objecte de tributació per les empreses que facturin per sota del milió d'euros. Ara el que feien era traslladar la petició a l'IBI, però – com ja havia dir abans – la llei no permet establir als ajuntaments aquesta bonificació, bonificació que en tot cas, a més, significaria una discriminació, un greuge comparatiu respecte dels habitatges i la resta d'usos, i per contra un evident benefici pels comerços quan estiguin finalitzades les obres, amb una major afluència de persones que compensaria amb escreix les molèsties patides. En quant a la bonificació sol·licitada també per ERC per a les famílies monoparentals, la ponent va dir que la bonificació que es proposava tampoc estava inclosa a l'article 74 (Bonificacions potestatives) de la Llei d' Hisendes locals, i que per tant seria il·legal la seva inclusió. La Llei – digué – només ho contempla per a les famílies nombroses. No obstant això, i vist el Decret del Departament d'Acció social i Ciutadania de la Generalitat pel que s'equiparen els ajuts que presta la Generalitat a les famílies nombroses amb les monoparentals, la Sra. Sánchez digué que es podria estudiar un sistema similar via subvenció.

En quant a les esmenes que el grup del Partit Popular havia formulat, la Sra. Sánchez va dir que ja abans havia contestat sobradament a l'esmena de caràcter global i justificat la impossibilitat de abaixar les taxes en un 2,5%, en base al principi de suficiència financera i de la necessitat de cobrir els costos dels serveis, a més de que l'equip de govern, com a govern d'esquerres que era, de cap manera veia que la solució per minvar els efectes de la crisi estigués en baixar els impostos, i per tant també de la qualitat dels serveis públics essencials o necessaris per als ciutadans. En quant a l'esmena de rebaixar el tipus de gravamen d'urbana (entenia que la proposta en relació a la rústica l'havien retirat), va dir la tinent d'alcalde que això suposava una rebaixa respecte de l'exercici de 2009 superior a la congelació de la quota que era la pretensió de l'equip de govern per a l'exercici del 2010 (amb la baixada del tipus del 0,67 al 0,658 s'havia procurat la no alteració de la quota final que paga el contribuent tenint en compte l'increment de la base liquidable), i que no anava a reiterar els arguments que ja havia donat abans. En quant a les bonificacions pel primer habitatge durant els 5 primers anys, digué que la bonificació que es proposava tampoc estava inclosa a l'article 74 de la LRHL i per tant seria il·legal la seva inclusió. Passant a l'esmena del PP en relació a les subvencions a pensionistes digué que per a l'exercici de 2009 ja es van crear les subvencions a famílies monoparentals i a persones majors de 65 anys, i es mantenen per l'exercici de 2010. No es poden concedir subvencions arbitràriament a tots els pensionistes perquè – va dir – les característiques i circumstàncies personals i de l'entorn són massa nombroses com per poder agrupar-los en un col·lectiu determinat. En el mateix sentit ja els van anunciar l'any passat que l'esmena no podia ser

acceptada. Finalment, i en quant a l'esmena sobre l'Impost sobre l' increment del valor dels terrenys (Exempcions i Bonificacions), va dir que aquesta ordenança, l'ordenança nº 4, no estava inclosa dins les modificacions per a 2010, havent-se congelat les tipus i percentatges. No obstant això, va afegir, no es podia acceptar l'esmena donat que actualment el que es procurava era que la bonificació pels habitatges de menys valor fos major i n'hi havia diferents graduacions, depenent del valor del be transmès, per tal d'afavorir a les persones amb menys capacitat econòmica.

En un segon torn d'intervencions que va donar el Sr. Alcalde, el Sr. Castellano va dir que seria breu però que volia insistir i deixar clar que l'any passat el grup de CiU, amb molta il·lusió i bona voluntat, havia preparat una sèrie de propostes i esmenes encaminades totes elles a millorar la situació, sense resultat positiu ja que cap va ser acceptada. Aquest any – va dir el regidor – havien preferit canviar de model, per tal de veure si hi havia més sort, però el resultat havia estat el mateix. Efectivament, van pensar en tenir alguna reunió amb la tinent d'alcalde per veure a què tipus d'acords es podia arribar. I és cert que, en efecte, aquesta reunió va tenir lloc i que gran part de la mateixa va girar en torn al Pressupost, però també era cert que CiU li va posar sobre la taula tot una sèrie de punts sobre els que la ponent – va dir el Sr. Castellano – no va voler ni entrar. CiU intentava anar per feina i no perdre el temps quan veuen que la majoria absoluta s'imposa i no hi ha la més mínima receptivitat. Finalment, en un to més desenfadat i en referència a la invocació per part de la ponent a un “discurs d'esquerres” contrari a una baixada d'impostos, va dir que encara havien d'estar-los agraïts per no haver apujat els impostos, ja que – va venir a dir – el discurs de l'esquerra porta quasi bé sempre una apujada d'impostos.

La Sra. Emma Blanco en la seva segona intervenció va dir que ella sí volia contestar, amb discurs d'esquerres, a una proposta de bonificació en l'IBI que havia fet el Sr. Engli, a la què per suposat votaria en contra per entendre que era contrària a la justícia social i a poder donar una sortida a la crisi cap a les persones que més la sofrien. El PPC plantejava una bonificació lineal del 33% de la quota íntegra, durant els primer cinc anys, quan l'immoble que s'adquireix constitueix el primer habitatge. Vostès diuen --va dir la portaveu d'ICV-EUiA-- que és molt difícil d'explicar a la ciutadania la proposta de l'equip de govern, proposta que, a la vista de les circumstàncies, congela els impostos, tot i que alhora també --com es veurà després en els pressupostos-- presenta un programa de garantia o cobertura social. Però --va afegir-- com explicaran la seva proposta de bonificar igual a una persona en atur de llarga durada que a una persona que té uns ingressos de més de 55.000 euros anuals. La gent que compra el seu primer habitatge necessita ajuda, però estem parlant del/les mileuristes o si fos el cas d'una filla de la Casa d'Alba?. Finalment digué que en cap cas estarien a favor d'una línia que no fos la de la progresivitat en l'aplicació dels impostos, com a instrument de la redistribució de la riquesa i de garantia en dels drets socials, tal com succeeix en altres països europeus.

Tot seguit va correspondre intervenir en aquests segon torn al grup del PPC, sent en aquesta ocasió el portaveu del grup Sr. Llobet qui prendria la paraula. I així va començar dient que en seguida explicaria a la Sra. Emma Blanco, i naturalment, a la portaveu del grup del PSC, què era el que el PPC demanava. El que demanava el grup del PPC – va dir el Sr. Llobet – era,

principalment, coherència. Podien entendre i entenien que l'equip de govern no acceptés l'esmena de caràcter general que havien presentat, perquè cap any l'acceptaven. El PPC sempre havia defensat que es devia aplicar l'IPC que es preveia per acabar l'any, més l'increment o decreixement resultant de la desviació que havia experimentat l'apujada d'impostos en relació l'IPC final de l'exercici anterior. En concret, l'any passat l'equip de govern havia portat a terme una apujada del 4,2%, al final d'any l'increment de l'IPC havia estat del 1,6 %, llavors la desviació havia estat del 2,6%. Al final d'aquest any es preveu que l'IPC serà aproximadament de zero, uns diuen que una mica positiu altres un poc per sota. Per tant demanem que es faci el que pertoca: un decrement del 2,5%. Entenen que no s'accepti perquè com ja havia dit abans cap s'accepta. Però cada ho tornen a demanar i això és coherència. Aquest any resulta un - 2,%, l'any que ve resultarà una altra xifra, etc. Ara bé. Durant tots aquests anys l'equip de govern, i amb ell la Sra. Blanco, ha estat explicant al PPC i a tots els ciutadans que s'havia d'aplicar el IPC del mes d'agost, per tant el que calia era que l'equip de govern seguís mantenint el mateix criteri. Se'ls deia per part de la tinent d'alcalde que no es valorava l'esforç que feia l'equip de govern congelant els impostos, però – va dir el Sr. Llobet – l'esforç que fa l'equip de govern realment va dirigit a ocultar a la ciutadania que aquest any no segueixen el criteri que sempre havien vingut mantenint. Perquè – va afegir – realment no estan congelant els impostos. Congelar seria, aplicant el criteri de sempre, una rebaixa del 0,8%. L'esforç que fan ara i el que faran en els propers dies al Brugués serà – digué el Sr. Llobet - el d'explicar una cosa que és mentida o una veritat a mitges, i el que haurien d'explicar és el per què no apliquen el criteri de sempre. I no es digui no es pot baixar el 0,8 % perquè baixarien la qualitat dels serveis o es perdrien prestacions socials, perquè tothom sap que amb les taxes no es cobreixen mai els costos dels serveis (si es complís el mandat legal de suficiència financera hauria molts ciutadans no arribarien a poder pagar l'import de les taxes) i un any més no passaria res. Per tant, va dir el portaveu del PPC, si no accepten la nostra proposta, al menys rectifiquin i apliquin el criteri que sempre han aplicat: Abaixen o si més no mantingui el poder adquisitiu dels ciutadans de Gavà en matèria impositiva, que seria rebaixa el 0,8%. I va posar l'exemple de l'IBI. Si agafem com a base un immoble amb un valor cadastral de 100.00 € i li apliquem el tipus de gravàmen aprovat l'any passat del 0,67 % ,es donarà una quota de 670 €. Aquest any la base seria de 110.000 € (degut a l'apujada del 10% dels valors cadastrals) i, si li apliquem el tipus de gravàmen que es proposa per al proper any 2010, és a dir, el 0,658 %, la quota a pagar serà de 723 € una pujada del 8%.

Un cop acabada la intervenció del portaveu del PPC, i per donar per finalitzat el debat en relació a la modificació de les ordenances fiscals per a l'exercici de 2010, el Sr. Alcalde va donar la paraula a la ponent, la tinent d'alcalde Sra. Raquel Sánchez, qui va dir que tan sols volia fer alguna petita precisió a algunes coses o referències que en aquest segon torn s'havien dit. I així, en quant a la referència del Sr. Castellano a la "pèrdua de temps" que creia que suposava la seva tasca de presentació d'esmenes (perquè – deia – cap prosperava), la Sra. Sánchez digué que quan CiU o en general els grups de l'oposició feien propostes o formulaven esmenes, amb independència de que en la majoria d'ocasions mantenien criteris o opinions no coincidents, sempre eren rebudes i estudiades amb respecte i humilitat, i s'acceptaven quan es tenien els mateixos criteris. D'altra banda la tinent d'alcalde va al·ludir a la afirmació del PPC de que ells eren sempre coherents, en la mesura que la proposta que presentaven cada any responia sempre a un mateix criteri, titllant l'equip de govern de manca de coherència perquè es deia - en aquesta ocasió hagués canviat el criteri de sempre. A això respongué la Sra. Sánchez dient al Sr. Llobet que havia de cridar-lo a l'atenció perquè aquest any ni les circumstàncies ni l'entorn eren els mateixos, la situació de crisi era tremendament complexa, i fins i tot ja

s'arrossegava una situació complicada de l'any anterior. No es podia fer el mateix que en altres ocasions perquè la situació era molt diferent. Davant una situació de crisi – va venir a dir la tinent d'alcalde - la postura de l'equip de govern no havia de ser immobiliària, tot i que se'ls pogués titllar de manca de coherència, per canvia de criteri, ja que havien d'atendre les necessitats de la població, garantir les prestacions socials que creien que es devien mantenir, adoptar mesures per tal de paliar la crisi i incentivar l'activitat econòmica a la nostra ciutat. El que era coherent i responsable – va dir – era ser solidari, perquè malauradament la situació econòmica era ben diferent.

Una vegada el Sr. Alcalde va donar per acabat el debat, es va procedir a la votació dels diferents expedients de modificació de les Ordenances, amb el resultat que ha estat transcrit a continuació de l'acord. Tanmateix, en els casos en que havien estat presentades esmenes, **es va votar prèviament la incorporació o rebuig del contingut d'aquestes al text de l'Ordenança corresponent, tot seguit es reflecteix el resultat de la votació de les esmenes:**

- ?? *Esmena de caràcter general o global presentada pel PPC* que, en síntesi, consistia en l'aplicació d'un decreixement de les taxes del – 2,5 % . Vots a favor 4 (3 PPC i 1 CiU), vots en contra 14 (12 PSC i 2 ICV-EUiA) i 3 abstencions (2 ERC i 1 C's). Per tant va resultar rebutjada.
- ?? *Esmenes formulada pel PPC en relació a l'Ordenança núm. 1.- Impost sobre béns immobles:* Referent a l'art. 8.2 (tipus de gravamen): Vots a favor 4 (3 PPC i 1 CiU), vots en contra 14 (12 PSC i 2 ICV-EUiA) i abstencions 3 (2 ERC i 1 C's). La relativa a l'art. 1.7 (bonificacions i subvencions) va ser retirada. En relació a l'art. 11 (subvencions): Vots a favor 4 (3 PPC i 1 C's), vots en contra 14 (12 PSC i 2 ICV-EUiA) i 3 abstencions (2 ERC i 1 CiU). Per tant van resultar rebutjades.
- ?? *Esmenes formulada per ERC en relació a l'Ordenança núm. 1.- Impost sobre béns immobles:* Referent a una bonificació del 50% a locals en carrers en obres: Vots a favor 3 (2 ERC i 1 C's), vots en contra 14 (12 PSC i 2 ICV-EUiA) i abstencions 4 (3 PPC i 1 CiU). En relació a una bonificació a les famílies monoparentals: Vots a favor 3 (2 ERC i 1 CiU), vots en contra 14 (12 PSC i 2 ICV-EUiA) i abstencions 4 (3 PPC i 1 C's). Per tant van resultar rebutjades.
- ?? *Esmena formulada pel PPC en relació a l'art. 3.3 (Exempcions i bonificacions) de l'Ordenança núm. 4.- Impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana,* la modificació de la qual no figurava a la proposta de l'equip de govern: Vots a favor 4 (3 PPC i 1 CiU), vots en contra 14 (12 PSC i 2 ICV-EUiA), abstencions 3 (2 ERC i 1 C's). Per tant va resultar rebutjada.

3 - ACORD PROVISIONAL D'IMPOSICIÓ I ORDENACIÓ –PER A L'EXERCICI 2010 i SEGÜENTS- DE LA TAXA PER LA CONCESSIÓ DE LICÈNCIES, LA COMPROVACIÓ DE LES ACTIVITATS COMUNICADES I EL CONTROL DE LA PUBLICITAT DINÀMICA

PRIMER.- Aprovar, d'acord amb el que disposen els articles 15 i 16 del Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el text refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, **la imposició i ordenació** (ordenança fiscal) **de la Taxa per la concessió de**

llicències, la comprovació de les activitats comunicades i el control de la publicitat dinàmica de l'Ajuntament de Gavà, per a l'exercici de 2010 i següents.

SEGON- Sotmetre aquest acord provisional a informació pública i audiència als interessats, mitjançant la seva exposició en el tauler d'anuncis de la Casa Consistorial per un termini de trenta dies. L'esmentat termini començarà al dia següent al de la seva publicació en el Butlletí Oficial de la província, i durant el mateix podran ser examinats els expedients i els interessats podran presentar les reclamacions que estimin oportunes. Es publicarà, igualment un anunci en un diari dels de major difusió de la província.

TERCER. Significar que, en el cas que no es presentin reclamacions, aquest acord fins llavors provisional, s'entendrà definitivament adoptat.

Aquest punt de l'ordre del dia de la sessió va ser aprovat per quinze (15) vots a favor (12 PSC, 2 ICV-EUiA i 1 C's), cap en contra i sis (6) abstencions (3PPC, 2 ERC i 1 CiU) donant-se per tant el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents --en aquest moment-- a la sessió (21), quòrum que, amb caràcter general, exigeix l'art. 47.1 de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local, i l'art. 114.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

4 - PRESSUPOST GENERAL **ANY 2010**

PRIMER- Aprovar inicialment, tal com es disposa en l'Art. 162 i ss. del Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el text refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, el **PRESSUPOST GENERAL per l'any 2010** i les seves Bases d'Execució, que compren el Pressupost de l'Ajuntament, el dels Organismes Autònoms que del mateix depenen (Patronat de Serveis Comunitaris, Patronat Municipal d'Esports, Institut Municipal de Gestió del Patrimoni Cultural i Natural, Institut Municipal per la Promoció i Activació de la Ciutat, "IMPAC"), i les previsions d'ingressos i despeses de les Empreses Municipals (Prestació de Serveis al Ciutadà, SA, Gavanenca de Terrenys i Immobles, SA, Gavanenca d'Obres, SL i Gavà Televisió, SL).

El resum numèric, per capítols, dels diferents Pressupostos que s'integren en el Pressupost General és el següent:

PRESSUPOST DE L'AJUNTAMENT

ESTAT DE DESPESES

<i>CAPÍTOL I</i>	- <i>Despeses de personal</i>	12.687.063,68 €
<i>CAPÍTOL II</i>	- <i>Despeses en béns corrents i serveis</i>	5.866.272,44 €
<i>CAPÍTOL III</i>	- <i>Despeses financeres</i>	1.090.660,00 €
<i>CAPÍTOL IV</i>	- <i>Transferències corrents</i>	18.326.693,88 €
<i>CAPÍTOL VI</i>	- <i>Inversions Reals</i>	4.176.969,76 €
<i>CAPÍTOL VII</i>	- <i>Transferències de capital</i>	57.000,00 €
<i>CAPÍTOL IX</i>	- <i>Passius Financers</i>	986.760,00 €
	<u>TOTAL:</u>	<u>43.191.419,76 €</u>

ESTAT D'INGRESSOS

CAPÍTOL I	- <i>Impostos Directes</i>	18.049.000,00 €
CAPÍTOL II	- <i>Impostos Indirectes</i>	573.400,00 €
CAPÍTOL III	- <i>Taxes i altres ingressos</i>	5.706.100,00 €
CAPÍTOL IV	- <i>Transferències corrents</i>	11.780.050,00 €
CAPÍTOL V	- <i>Ingressos Patrimonials</i>	2.848.900,00 €
CAPÍTOL VI	- <i>Alienació d'Inversions reals</i>	- - - -
CAPÍTOL VII	- <i>Transferències de capital</i>	1.993.517,15 €
CAPÍTOL IX	- <i>Passius Financers</i>	2.240.452,61 €
	<u>TOTAL:.....</u>	<u>43.191.419,76 €</u>

PRESSUPOST DEL PATRONAT DE SERVEIS COMUNITARIS

ESTAT DE DESPESES

CAPÍTOL I	- <i>Despeses de personal</i>	3.064.790,16 €
CAPÍTOL II	- <i>Despeses en béns corrents i serveis</i>	1.793.735,00 €
CAPÍTOL III	- <i>Despeses financeres</i>	- - - -
CAPÍTOL IV	- <i>Transferències corrents</i>	638.550,00 €
CAPÍTOL VI	- <i>Inversions reals</i>	- - - -
CAPÍTOL IX	- <i>Passius Financers</i>	- - - -
	<u>TOTAL:.....</u>	<u>5.497.075,16 €</u>

ESTAT D'INGRESSOS

CAPÍTOL III	- <i>Taxes i altres ingressos</i>	214.500,00 €
CAPÍTOL IV	- <i>Transferències corrents</i>	5.281.575,16 €
CAPÍTOL V	- <i>Ingressos Patrimonials</i>	1.000,00 €
CAPÍTOL VII	- <i>Transferències de capital</i>	- - - -
	<u>TOTAL:.....</u>	<u>5.497.075,16 €</u>

PRESSUPOST DEL PATRONAT MUNICIPAL D'ESPORTS

ESTAT DE DESPESES

CAPÍTOL I	- <i>Despeses de personal</i>	1.302.492,32 €
CAPÍTOL II	- <i>Despeses en béns corrents i serveis</i>	1.492.863,00 €
CAPÍTOL III	- <i>Despeses financeres</i>	5.000,00 €
CAPÍTOL IV	- <i>Transferències corrents</i>	111.000,00 €
CAPÍTOL VI	- <i>Inversions reals</i>	- - -
CAPÍTOL IX	- <i>Passius Financers</i>	- - -
	<u>TOTAL:.....</u>	<u>2.911.355,32 €</u>

ESTAT D'INGRESSOS

CAPÍTOL III	- Taxes i altres ingressos.....	1.753.237,00 €
CAPÍTOL IV	- Transferències corrents.....	1.151.118,32 €
CAPÍTOL V	- Ingressos Patrimonials.....	7.000,00 €
CAPÍTOL VII	- Transferències de capital.....	- - -
	TOTAL:.....	<u>2.911.355,32 €</u>

**PRESSUPOST DE L'INSTITUT MUNICIPAL DE GESTIÓ DEL PATRIMONI
CULTURAL I NATURAL**

ESTAT DE DESPESES

CAPÍTOL I	- Despeses de personal.....	588.492,81 €
CAPÍTOL II	- Despeses en béns corrents i serveis.....	178.615,00 €
CAPÍTOL III	- Despeses financeres.....	- - -
CAPÍTOL IV	- Transferències corrents.....	4.000,00 €
CAPÍTOL VI	- Inversions reals.....	- - -
CAPÍTOL IX	- Passius Financers.....	- - -
	TOTAL:.....	<u>771.107,81 €</u>

ESTAT D'INGRESSOS

CAPÍTOL III	- Taxes i altres ingressos.....	78.700,00 €
CAPÍTOL IV	- Transferències corrents.....	691.407,81 €
CAPÍTOL V	- Ingressos patrimonials.....	1.000,00 €
	TOTAL:.....	<u>771.107,81 €</u>

**PRESSUPOST DE L'INSTITUT MUNICIPAL
PER A LA PROMOCIÓ I ACTIVACIÓ DE LA CIUTAT
"IMPAC"**

ESTAT DE DESPESES

CAPÍTOL I	- Despeses de personal.....	1.203.527,12 €
CAPÍTOL II	- Despeses en béns corrents i serveis.....	519.922,74 €
CAPÍTOL III	- Despeses financeres.....	300,00 €
CAPÍTOL IV	- Transferències corrents.....	61.600,00 €
CAPÍTOL VI	- Inversions reals.....	2.000,00 €
CAPÍTOL IX	- Passius Financers.....	- - -
	TOTAL:.....	<u>1.787.349,86 €</u>

ESTAT D'INGRESSOS

CAPÍTOL III	- Taxes i altres ingressos.....	80.800,00 €
CAPÍTOL IV	- Transferències corrents.....	1.620.982,86 €
CAPÍTOL V	- Ingressos patrimonials.....	85.567,00 €
CAPÍTOL VII	- Transferències de capital.....	-----
	<u>TOTAL:.....</u>	<u>1.787.349,86 €</u>

PREVISIONS DE DESPESES I INGRESSOS **DE LA SOCIETAT MERCANTIL "PRESEC,S.A."**

PREVISIONS DE DESPESES

- Despeses de personal.....	7.761.280,56 €
- Despeses en béns corrents i serveis.....	2.566.161,65 €
- Despeses financeres.....	86.300,00 €
- Inversions reals.....	-----
- Passius Financers.....	153.592,00 €
	<u>TOTAL:..... 10.567.334,21€</u>

PREVISIONS D'INGRESSOS

- Taxes i altres ingressos.....	495.000,00 €
- Transferències corrents.....	10.072.334,21 €
- Transferències de capital.....	-----
	<u>TOTAL:..... 10.567.334,21 €</u>

PREVISIONS DE DESPESES I INGRESSOS **DE LA SOCIETAT MERCANTIL "GTI,SA"**

PREVISIONS DE DESPESES

- Despeses de personal.....	1.133.000,00 €
- Despeses en béns corrents i serveis.....	888.000,00 €
- Despeses financeres.....	366.000,00 €
- Transferències corrents.....	105.000,00 €
- Inversions reals.....	520.000,00 €
- Passius financers.....	10.088.000,00 €
	<u>TOTAL:..... 13.100.000,00 €</u>

PREVISIONS D'INGRESSOS

- Ingressos Patrimonials	12.847.000,00 €
- Alienació d'Inversions reals.....	75.000,00 €
- Passius financers	178.000,00 €
TOTAL:.....	13.100.000,00 €

PREVISIONS DE DESPESES I INGRESSOS
DE LA SOCIETAT MERCANTIL
"GAVANENCA D'OBRES, SL"

PREVISIONS DE DESPESES

- Despeses de personal	790.487,00 €
- Despeses en béns corrents i serveis.....	1.290.475,00 €
- Despeses financeres	90.000,00 €
- Inversions reals.....	- - - €
TOTAL:.....	2.170.962,00 €

PREVISIONS D'INGRESSOS

- Taxes i altres ingressos.....	2.170.962,00 €
- Alienació d'inversions reals	- - - €
TOTAL:.....	2.170.962,00 €

PREVISIONS DE DESPESES I INGRESSOS
DE LA SOCIETAT MERCANTIL "GAVA TELEVISIÓ,SL"

PREVISIONS DE DESPESES

- Despeses de personal	461.055,00 €
- Despeses en béns corrents i serveis.....	185.085,00 €
- Despeses financeres	600,00 €
- Inversions reals.....	5.000,00 €
- Passius financers	- - - €
TOTAL:.....	651.740,00 €

PREVISIONS D'INGRESSOS

- Taxes i altres ingressos.....	154.000,00 €
- Transferències corrents	492.740,00 €
- Transferències de capital	5.000,00 €
TOTAL:.....	651.740,00 €

A l'esmentat Pressupost, i com document incorporat al mateix conforme al que disposa l'Art. 90 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règimen Local, s'acompanyen les **PLANTILLES DE L'AJUNTAMENT DE GAVÀ i dels seus Organismes Autònoms per a l'exercici de l'any 2010** que compren els llocs de treball reservats a funcionaris de carrera, personal eventual i personal contractat en règim de dret laboral i la **RELACIÓ DE LLOCS DE TREBALL de l'Ajuntament i organismes autònoms**.

TERCER.- **Exposar el Pressupost al públic per termini de 15 dies**, comptats a partir del següent al de publicació en el Butlletí Oficial de la província del corresponent anunci (art. 20.1 Reial Decret 500/1990, de 20 d'abril), durant los quals els **interessats** (art. 169.1 del Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova la Llei Reguladora de les Hisendes Locals) podran **examinar-lo** i presentar reclamacions (art. 170.2 del mateix Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març) davant el Ple.

QUART.- **El Pressupost es considerarà definitivament aprovat** si no s'haguessin presentat reclamacions; en cas contrari, el Ple disposarà del termini d'un mes per a resoldre-les (Artº 169.1 del Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març).

L'acord va ser aprovat per catorze (14) vots a favor (12 PSC i 2 ICV-EUiA), sis (6) en contra (Srs. Llobet, Sáez i Engli del PP, Sr. Reyes i Sra. Jiménez d'ERC, i Sr. Castellano de CiU) i una (1) abstenció (C's) donant-se per tant el vot favorable de la majoria simple (més vots afirmatius que negatius) dels membres de la Corporació presents --en aquest moment-- a la sessió (21), quòrum que, amb caràcter general, exigeix l'art. 47.1 de la Ley 7/1985, de 2 de abril, Reguladora de las Bases del Régimen Local, i l'art. 114.1 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya.

Reiniciada la sessió, el Sr. Alcalde va cedir la paraula a la ponent de l'equip de govern Sra. Raquel Sánchez, assenyalant al mateix temps que s'atorgarien dos torns d'intervencions a cada grup.

Seguidament, la Sra. Sánchez va començar la seva exposició indicant que com cada any, es presentava en aquest Ple extraordinari per a la seva aprovació, el Pressupost de l'Ajuntament de Gavà per a 2010, integrat pel pressupost de la corporació, el dels seus organismes autònoms i els estats de previsió de despeses i ingressos de les quatre societats mercantils municipals, el capital social de les quals pertanyia íntegrament a l'entitat local. A més, va dir, calia tenir en compte la documentació annexa al pressupost general, consistent en els programes anuals d'actuació, inversions i finançament de les societats mercantils municipals; l'estat de consolidació del pressupost de l'Ajuntament amb els pressupostos dels seus organismes autònoms; i finalment, els estats de previsió de les seves societats mercantils; també l'estat de previsió de moviments i situació del deute comprensiu del detall d'operacions de crèdit pendents de reembors al principi de 2010, de las noves operacions previstes de fer durant l'exercici, i del volum d'endeutament al tancament de l'exercici, distingint operacions a curt i llarg termini, així com de les amortitzacions que es preveu atendre durant el mateix període. D'altra banda, la Sra. Sánchez va assenyalar també que com a documentació complementària, calia tenir en compte la Memòria subscripta pel President, explicativa del contingut del pressupost 2010 i de les principals modificacions que presenta amb relació al vigent, la liquidació del Pressupost de 2008 i l'avanç de la liquidació de 2009 referida als sis primers mesos de l'any, a més de l'Annex de personal de l'Entitat local, l'Annex de les inversions a executar a 2010; i finalment, l'Informe econòmic-financer. Així les coses, i pel que feia a l'entorn macroeconòmic, la formulació del pressupost de 2010 es trobava

influida per la recessió econòmica que en tocava viure, respecte de la qual, va dir la Sra. Sánchez, ja se n'havia fet una important referència en el punt anterior al tractar de les ordenances fiscals. En aquest sentit, va assenyalar que des dels inicis de 2008 persistia una aturada forta en la concessió de crèdits hipotecaris per a l'adquisició d'immobles, una lògica parada en la producció i una crisi de liquiditat ostensible que havia afectat un bon estol de grans i petites operadores del sector. A més, la crisi del sector de la construcció, la davallada de ocupació que se'n derivava i la baixada de confiança perjudicaven el consum sensiblement, instaurant una tendència a l'estalvi per tal d'afrontar una recessió ja real que es preveia prolongada al nostre entorn geogràfic. També la reducció del PIB, la deflació de preus, l'augment de l'atur per causa del tancament, fallida o deslocalització d'empreses mostrava un horitzó d'incerteses només lleument apaivagades pel baix tipus d'interès que conjunturalment mantenia en molts casos la capacitat de retorn dels préstecs rebuts. Per últim, i per bé que a determinats països europeus s'albiraven certs símptomes de recuperació en indicadors clau, també era cert que malgrat això, calia ser prudents, ja que al nostre entorn aquesta inversió de tendència semblava que encara es retardaria una mica. Tot plegat, l'anterior tenia una forta incidència en l'elaboració de la proposta dels pressupostos, tant pel que feia als ingressos com pel que feia a les despeses. Així doncs, respecte dels ingressos, la Sra. Raquel Sánchez va dir que s'havien tingut en compte, en primer lloc, la tendència sostinguda de davallada en els drets liquidats en els tributs relacionats amb la promoció, construcció i transmissió d'immobles nous i de segona mà, raó per la qual l'Impost de Construccions, Instal·lacions i Obres se'n ressentia, a l'igual que l'Impost de l'Increment del Valor dels Terrenys de Naturalesa Urbana, l'IAE, les taxes relacionades amb l'obertura d'establiments, i la taxa de Serveis Urbanístics. De fet, l'anterior ens obligava a fer, més que mai, una estimació dels ingressos tributaris molt prudent, a la baixa en alguns casos ja referits, a la vista de la liquidació de 2008, de l'estat d'execució de 2009, de les modificacions de les ordenances fiscals previstes per a 2010, i de l'actualització planificada de les seves tarifes, que es podia resumir, com s'havia indicat en el punt anterior, en la congelació generalitzada d'impostos i taxes. En el cas de l'Impost de Béns Immobles es reduiria el seu tipus de gravamen, de forma que compensaria bona part de l'efecte que causava l'increment anual de la base liquidable (la darrera que restava des que va entrar en vigor l'actual ponència de valors cadastrals). En segon lloc, també s'havia aplicat el criteri de la reducció en la previsió del increment de la transferència corrent que prové de la participació en els tributs de l'Estat, perquè així ja ens havia estat comunicat, atès que també patia desequilibris en els seus ingressos, producte de la recessió. A més, va dir que es produiria un increment dels ingressos patrimonials derivada del manteniment dels ingressos de concessions administratives i del meritament de nous drets de superfície. En aquest entorn i encara que la capacitat d'acció dels Ajuntaments per modificar aquesta realitat era limitada, sí que pertocava però, impulsar polítiques municipals de contingut clarament social o de promoció econòmica, mantenint amb prudència la capacitat inversora per executar els projectes estratègics de ciutat i els de microurbanisme. D'altra banda caldria també estar atents a les mesures anticíclics del govern central, com ara era la segona edició del FEIL (Fons estatal d'inversió local), més orientat a l'economia sostenible, per tal d'impulsar el volum inversor per a 2010 i aplicar-lo per a finançar béns necessaris que havien de millorar la qualitat de vida de la ciutadania. Per tant, va assenyalar la Sra. Sánchez, aquests eren uns pressupostos realistes i coherents amb el complicat context econòmic en el qual es presentaven, austers, com sempre, però no menys útils per complir els compromisos d'aquest equip de govern amb gavanencs i gavanenques, i per ajudar a afrontar, entre tots, els reptes actuals. Pel que feia als Ingressos per operacions corrents, i parlant de percentatges, els ingressos per operacions corrents de l'Ajuntament experimentaven una reducció del -4,33 %, afegint que les bases del càlcul es derivaven, lògicament, de les ordenances fiscals aprovades per a 2010 i de l'evolució dels ingressos experimentada en els darrers exercicis. Així les coses, la Sra. Sánchez va manifestar que ja veníem d'un bienni 2008-09 de pèrdua de vigor de l'economia i davallades clares en els ingressos per tributs municipals que gravaven l'activitat

econòmica, com ara l'Impost sobre Construccions, Instal·lacions i Obres, l'Impost sobre l'increment del valor dels terrenys de naturalesa urbana, l'Impost sobre Activitats Econòmiques i la Taxa per la Prestació de Serveis Urbanístics; per tant, en comparació a 2009, els tres primers capítols denoten variacions, respectivament, del -5,31%, -42,66% i -4,98%. De la seva banda, i pel que feia al capítol II, l'ICIO patia de valent el moment de nul·la producció i rehabilitació immobiliàries, mentre que al capítol III, les taxes, en congelar-se tarifes i ser algunes d'elles (serveis urbanístics, obertura d'establiment i control d'activitats) més sensibles al moment econòmic, també experimentaven una davallada. Respecte de les transferències corrents, es contemplava un substancial decrement (-10,24%) motivat bàsicament pel que s'esperava de la minva en la Participació en els Tributs de l'Estat o de la Generalitat. Per la seva banda, els ingressos patrimonials evolucionaven a l'alça. Així doncs, el pressupost ordinari de l'Ajuntament, tant pel que feia als ingressos com a les despeses, ascendia a la quantitat de 38.957.450 € proposant-se, en conseqüència, un pressupost anivellat. En definitiva, es feien previsions realistes, a la baixa, dels tributs i ingressos que, per la seva naturalesa, resultaven més sensibles al moment econòmic, i a més, d'altra banda, l'IBI i les taxes, per voluntat política, romanien estacionaris. Respecte dels Ingressos per operacions de Capital, aquests ingressos, de gairebé 2 milions d'euros, procedien, per una part, del les Transferències de Capital, d'una banda de la Generalitat (1,2 milions), destinats a finançar les obres, en la part que corresponia a la Generalitat, del Parc de bombers, i d'altra, del CAME (Catàleg d'Actuacions Metropolitanas) de la MMAMB, (amb 780.000 €), essent aquests els agents finançadors que s'utilitzarien per a finançar la despesa de capital. Per altra part, i pel que feia als ingressos per operacions financeres, la Sra. Sánchez va esmentar que per a 2010 es formalitzarien 2.240.452,61 € un -42,56% amb relació a 2009, a la vegada que també serien fonts de finançament per a la despesa de capital (inversions i transferències de capital).

D'altra banda, i pel que feia a les despeses per operacions no financeres, i més en concret, a les despeses per operacions corrents (capítols I a IV), més amortització del deute (capítol IX), la Sra. Sánchez va manifestar que pel que respecta a les despeses de personal, aquestes experimentaven una variació del -0,97% ajustada al manteniment de la plantilla, a les modificacions d'horari laboral, categoria o altres condicions de treball que es produïssin per necessitats del servei o Incidències que normalment es produïen tals com altes baixes. Així mateix, el pressupost, per segon any consecutiu, preveia la congelació salarial dels càrrecs electes i del personal eventual directiu, mentre que pel que respecta a les despeses en béns corrents i serveis (capítol II), decrementaven en un -3,93%, la qual cosa, tenint en compte l'IPC esperat a final d'exercici (1,4%) i el nombre, amplitud i qualitat dels serveis a prestar, el manteniment i reparació de l'immobilitzat, o el consum en subministraments, comportava un remarcable esforç de racionalització i austeritat. De la seva banda, les despeses financeres (capítol III) disminuïrien (-25,91%) degut, d'una banda, al similar volum de capital viu dels préstecs per a inversions i de saldo disposat del compte de tresoreria, i a la previsió del tipus de interès en un nivell força baix. Per altra part, les transferències corrents (capítol IV) disminuïen en un -6,69%, essent els receptors majoritaris d'aquestes, entre d'altres, els organismes autònoms i les societats municipals, respecte de les quals calia fer els esments següents: PRESEC,SA rebria un 8,89% més de transferència corrent per tal d'ajustar millor els seus mitjans a la sempre creixent magnitud tant dels elements que té encomanat mantenir com de l'exigència de qualitat i eficiència en la prestació del servei. Les activitats que feia la societat municipal, tenint cura de la jardineria, la neteja viària, la recollida de residus i neteja d'edificis municipals, el manteniment de les instal·lacions, l'enllumenat, els paviments, el clavegueram i el mobiliari urbà, la senyalització de l'espai públic, entre d'altres que sobrevenien en la gestió del dia a dia, no deixaven d'augmentar en la mesura que Gavà era una ciutat viva que creixia en nous barris, en major superfície urbanitzada, en nous equipaments i parcs, als que calia dedicar el mateix zel al realitzar el servei. En relació a

l'IMPAC, aquest rebria menys aportació, un -17,14% menys, per causa de l'esforç en rigor i austeritat i a la disminució del seu capítol I, per bé que no per això deixaria d'incidir en el desplegament del Pla especial d'activació econòmica encetat a 2009 com a proposta anticíclica a la conjuntura econòmica actual, amb programes pel foment de la ocupació, la autoocupació, la consolidació d'empreses de nova creació i els serveis a les empreses. D'altra banda, aquest organisme proposava estalvis en gairebé totes les seves línies d'actuació, revista Bruguers inclosa. De la seva banda, el Patronat Municipals de Serveis Comunitaris refermava notablement a 2010 la despesa social en molts dels seus programes, que més tard es detallarien, per bé que portava a terme una notable acció de racionalització de la despesa, rebent una transferència menor (-3,37%). Respecte del Patronat d'Esports, aquest rebria una transferència corrent inferior a la de 2009 en un -6,97%, en un nou esforç de racionalització de la despesa i de productivitat, així com d'obtenció de majors ingressos propis de preus públics com a resultat de campanyes de promoció i divulgació dels serveis que oferia. En relació a l'Institut per a la Gestió del Patrimoni Cultural i Natural, gaudiria d'una aportació també menor a la de 2009 en un -7,12%. No obstant això, com es veuria, mantindria l'execució dels programes previstos per seguir una permanent actualització i bon funcionament de les activitats que es duïen a terme en els centres principals que gestionava (Museu, Parc Arqueològic de les Mines Prehistòriques, Centre d'Història de la Ciutat). Finalment, Gavà Televisió rebria enguany una transferència de 492.740 €, un -5,31% de variació en comparació a 2009, que seguint la tònica general d'austeritat estricta i de racionalització de la despesa, comptaria amb menys recursos amb els que havia comptat fins ara per preparar i executar la seva programació. Per tant, la consignació de menors recursos en el capítol IV venia motivada pel plantejament restrictiu i d'estalvi amb que s'afrontarien la majoria d'accions a executar durant aquest exercici. En definitiva, va dir la Sra. Raquel Sánchez, els quatre primers capítols, més el capítol IX, és a dir, el pressupost de despeses no financeres per operacions corrents (37.970.690 €) més l'amortització del deute (986.760 €), sumaven un total de 38.957.450 €, que constituïa el pressupost ordinari de despeses, anivellat amb el d'ingressos.

Així mateix, i en relació a les despeses per operacions de capital (Capítols VI i VII), la Sra. Sánchez va precisar que el pressupost d'inversions ascendia a la quantitat de 4.233.969,76 €, es a dir, el 9,80% del pressupost de l'entitat. Així les coses, les línies d'actuació primordials eren, en relació a les inversions plurianuals, actuacions al voltant de la Llei de Barris que en la darrera convocatòria destinava a Ca n'Espinós i Can Trias recursos per dur a terme la proposta transversal plurianual presentada per l'Ajuntament per a la millora integral d'aquests nuclis, de tal manera que es consignava a 2010 més de 750.000 € per iniciar el seu desplegament. També com a inversió plurianual, aquest era el tercer i darrer any de la construcció del nou parc de Bombers, amb una inversió calculada per aquests treballs a 2010 de 1.173.763,94 €. A més, es contemplava també la segona i última anualitat de la primera fase de la remodelació de la zona esportiva de Can Torelló, consistent en un segon camp de futbol de gespa artificial i serveis adjacents. Per altra part, i en relació a la resta d'actuacions, calia destacar la inversió en enllumenat públic, per un import de 50.000 € inversió en Vies Públiques per valor de 396.106,16 €, adquisició de terrenys i béns naturals per 386.000 €, inversió de reposició i millora als col·legis públics gavanencs per valor de 180.000 €, la millora en edificis públics municipals per 267.952,64 € en Informàtica, es preveïen dur a terme inversions en adquisició de programari (25.409 €) i maquinari (18.000 €) emmarcats en el seu pla de modernització; i finalment, continuació de les transferències de capital de la línia d'ajuts de la campanya d'ascensors amb 42.000 € a les que calia afegir 10.000 € en altres ajuts per a l'arranjament d'habitatges de la gent gran. D'altra banda, a més de les inversions específiques exposades, també s'invertiria en l'adquisició de vehicles pels serveis de seguretat (60.000 €), en mobiliari (15.000 €) i equipament d'oficines (10.000 €), en altre maquinari pel procés d'informació (10.000 €), utilatge específic per a la Policia Municipal (5.000 €), etc. De la seva banda, la despesa de capital, les inversions, propiciaven el manteniment d'aquesta línia de

progrés constant de Gavà, dels diferents barris que composaven la ciutat: aquesta havia de ser dotada amb els equipaments públics que necessitava, renovant-los i adaptant-los d'acord a l'evolució dels seus requeriments, fomentant la dinamització econòmica i comercial local, i vetllant pel dret del ciutadà a l'habitatge. Així mateix, i pel que feia a les inversions de GTI. SA, la Sra. Raquel Sánchez va dir que s'executaria la primera de les cinc etapes planificades de les obres d'urbanització del Pla de Ponent, de les que es preveïen fer treballs per valor de 5.000.000 €. Aquesta etapa de la urbanització permetria l'inici de les obres d'edificació de 199 habitatges protegits que havia de promoure l'IMPSOL sobre terrenys adquirits a GTI,SA. A més, s'acabaria, abans de la meitat de 2010, la construcció de l'aparcament subterrani de 268 places al subsòl del parc de la Torre Lluch, de les que, al soterrani primer, 84 places serien de rotació (més 14 trasters) i la resta, 187 més 40 trasters als soterranis segon i tercer, es destinarien a la venda. El projecte incloïa a més la urbanització de l'espai superior i la construcció d'un equipament nou (escenari per actuacions i local de restauració). Dins de les despeses per operacions financeres, la Sra. Sánchez va dir que ens trobàvem al capítol IX, Passius Financers, les amortitzacions del principal dels préstecs a llarg termini, que per a 2010 eren, per a l'Ajuntament, de 986.760 €. També, per part de Gavanenca de Terrenys i Immobles, SA., l'amortització de finançament a llarg termini es produiria de forma compassada amb les vendes d'existències de parcel·les edificables i d'entitats no residencials (locals comercials i aparcaments) de les seves promocions acabades.

Per altra part, i entrant de ple, des d'una perspectiva més general, en les polítiques més destacades del pressupost 2010, les prioritats polítiques que determinaven les actuacions en què es basava el pressupost de 2010 eren, en primer lloc, l'augment dels bons serveis per a les persones, reforçant els dirigits a col·lectius més vulnerables, com ara la infància, la gent gran, la dona, la població aturada, amb increments a les seves partides; sense deixar de banda tampoc el comerç, els emprenedors i els treballadors, per mitjà de totes les actuacions que es portarien a terme des de l'IMPAC, que seguia desgranant accions per a l'activació econòmica de la ciutat; en segon lloc, la política social i sostenible d'habitatge; en tercer lloc, el manteniment de la ciutat i del seu medi ambient; en quart lloc, l'adequació sistemàtica dels barris de Gavà, que juntament amb els grans projectes de ciutat aportaven cohesió social; en cinquè lloc, un compromís social amb el civisme, la participació ciutadana i la cooperació internacional. De fet, va dir la Sra. Sánchez, el compromís de l'equip de govern amb la ciutadania es denotava clarament en aquest pressupost, al servei del Gavà de demà, mantenint controlat l'esforç fiscal de la ciutadania a la que servia. En aquest sentit, aquest eix d'actuació, que se centrava en els serveis de proximitat i els serveis a la persona, dedicava una important part de recursos del pressupost ordinari a finançar polítiques socials en pro de la igualtat d'oportunitats i del benestar, del suport a les necessitats de les famílies de Gavà, i en moments com aquests de dificultats, més que mai, atenent les peculiaritats dels seus components, ja fossin infants, joves, adults o gent gran, dones o homes, col·lectius que en definitiva necessitaven el suport de l'administració local per desenvolupar-se millor personalment. Per això, i pel que feia concretament a l'àmbit de benestar i serveis a les persones, un dels criteris que definien el pressupost del 2010 de l'àmbit de Benestar i serveis a les persones era la voluntat de garantir el suport social i benestar a les persones que ho necessitessin, incrementant les partides d'emergències socials, així com la voluntat de persistir en el suport a les activitats de les entitats de la ciutat, mantenint l'import dels diners que es destinava a tal finalitat. Així les coses, el pressupost de l'àmbit de Benestar i Serveis a les Persones es caracteritzava pel seu accent en les polítiques de suport al benestar dels gavanencs i gavanenques, és a dir, per una ferma aposta per garantir els nivells de benestar que es mereixien els ciutadans i ciutadanes de Gavà. La materialització d'aquesta voluntat es percebia en el volum de recursos destinats a l'àmbit social així com en la plasmació pressupostària de nous programes i serveis adreçats a l'assoliment d'aquest objectiu. Així doncs, augmentaven un 27,53 % les prestacions familiars a l'atenció primària; augmentaven

també un 12% els ajuts a famílies, incrementant-se els col·lectius objecte d'especial atenció, com són la gent gran i les famílies que per qualsevol circumstància necessiten algun tipus de suport; a més, augmentaven un 10% els serveis d'ajut a domicili, garantint que els gavanencs i gavanenques dependents rebessin l'ajut i suport que necessitaven, acomplint amb els termes especificats en la llei de la dependència; a més, els programes de família seguien tenint un paper important en el pressupost, passant a adaptar-se a les demandes existents o a prestar-se a través de personal qualificat propi: l'objectiu seguia essent el suport a la conciliació familiar i laboral i el suport a les funcions de criança dels infants. D'altra banda, els programes d'infància, entre els que destacaven la constitució del Consell d'Infància i el servei de suport a l'estudi per a escolars de primària, seguien essent una aposta pressupostària important; les beques de llibres a escolars de la nostra ciutat i el programa de socialització de llibres de text, seguirien en funcionament, contribuint a optimitzar els diners que les famílies de la ciutat destinaven a l'educació dels seus infants. Augmentaven també en un 10 % les beques de menjador, per atendre aquelles necessitats socials que no fossin ateses per administracions superiors; i augmentaven finalment del 33% en subvencions destinades a entitats socials, entenent que era el treball colze a colze amb aquestes entitats el que més eficaç es demostrava. De la seva banda, l'impuls al projecte Centre de Recursos per a les Famílies, referent en l'àmbit de suport a les famílies, veuria la posada en marxa de serveis de suport a la criança dels infants, com eren el servei d'assessorament a pares i mares o l'Espai Menut. El suport a la comunitat educativa a través de les AMPA's, i l'obertura de patis en horari extraescolar eren també programes que veurien la seva llum aquest proper 2010. A més, calia destacar el manteniment de les aules d'estudi nocturnes per a joves amb la doble localització a les biblioteques públiques de la ciutat. Les necessitats socials dels diferents barris de la ciutat no eren la mateixa. Per això, va dir la Sra. Sánchez, es desenvoluparien projectes d'actuació i intervenció específics en aquells barris on les necessitats socials així ho requerissin (Masia Espinós i Ausiàs March) desplegant sistemes de treball que comptessin necessitessin i fessin imprescindible la participació dels ciutadans i ciutadanes d'aquests barris per obtenir l'èxit esperat. La gent gran també tenia un paper fonamental en aquest pressupost. L'oferta d'accions de dinamització per al col·lectiu de la gent gran, el suport a les entitats de gent gran de la ciutat, la participació al cicle festiu popular, la novetat de noves propostes al voltant de l'activitat física, la celebració de les festes pròpies: Setmana de la Gent Gran, Dia Internacional de la Gent Gran, etc., i a més, com a novetat, aquest any veuria la llum el Consell assessor de la Gent Gran.

Per altra banda, i pel que feia a l'educació, centrant-nos en els programes i serveis educatius, el pressupost del 2010 també reflectia una clara aposta en aquest àmbit, que es concretava en l'augment del 50 % en la dinamització dels agents educatius de la ciutat, i entre ells, el Consell Escolar Municipal; la consolidació de la cobertura de la guia d'activitats educatives que s'oferia anualment a tots els centres educatius de la ciutat; un nou projecte que eclosionaria el 2010. Aquest projecte es basava en l'obertura de centres educatius en cap de setmana per a potenciar espais de lleure pels infants i joves de la nostra ciutat; també es preveia la posada en marxa del programa de Camins Escolars Segurs, potenciant que els nostres alumnes es desplaressin a peu per la ciutat i garantint que aquesta mobilitat fos del tot segura. A més, es contemplava també un augment del 20% en les subvencions a les entitats que desenvolupaven accions de foment de l'educació i la formació, i un nou programa de suport a les activitats i accions de les AMPA's de la nostra ciutat. Pel que respecta a la cultura, l'any 2010 es definia per la potenciació dels projectes i treball transversal de l'Àmbit de Benestar i Servei a les Persones, en els que prenia protagonisme el patrimoni històric i natural de la nostra ciutat. En l'àmbit de la cultura patrimonial es refermava la voluntat de seguir comptant amb les entitats de la ciutat per la dinamització i desenvolupament cultural. El treball al voltant de les necessitats del Castell de l'Eramprunyà, la seva inclusió en les rutes culturals del país, el treball de recerca i difusió de la

nostra història des del Centre d'Història de la Ciutat, la recuperació del refugi de la Rambla, la promoció interior i exterior del Parc Arqueològic Mines de Gavà, eren fites que estaven marcades i reflectides entre els objectius i pressupostos per a l'any 2010. Des del Centre d'Història es preveia seguir treballant en la recuperació de la història de la ciutat, destacant el projecte de recuperació del Refugi de la Rambla i l'increment de fons documental de l'Arxiu. En la línia de treball global al Parc Arqueològic, es prosseguiria la recerca i els estudis, i els programes de divulgació adreçats als diversos públics, amb l'objectiu de mantenir el posicionament del Parc. Per altra banda, en el marc del Museu de Gavà, es desenvoluparien programes de divulgació del patrimoni cultural i natural del municipi atenent al diàleg amb col·lectius i agents socials de la ciutat, ajudant a l'estructuració d'un circuit d'arts visuals, la consolidació de programació de ciutat. En l'àmbit de la recerca, el 2010 s'havia previst de crear la Beca de Investigació per a estudiants d'arxivística Josep Soler i Vidal, reconeixent la necessària funció de l'arxivística i oferint als i a les joves de la nostra ciutat l'oportunitat de fer immersió en el nostre passat col·lectiu. En l'àmbit de la cultura, el 2010 seguiria el suport al naixement i consolidació de les indústries culturals locals, tot assessorant i acompanyant aquest naixement amb la cessió d'espais i recursos i tot oferint l'assessorament tècnic necessari per al seu naixement i creixement. Seguiria, a més, la ferma aposta per la construcció conjunta d'una festa major i unes festes populars participatives, i també l'any 2010 el Festival de Titelles s'acostaria més i més als més menuts i menudes. En definitiva, va dir la Sra. Sánchez, el 2010 seria any del pas endavant, l'any de seguir definint i consolidant la nostra cultura, la cultura de la ciutat de Gavà. A més, l'any 2010 seria també el de la consolidació de programes com Caps de Setmana en Família, fent una ferma aposta per oferir a les famílies gavanenques una oferta de lleure, cultural i esportiva a la pròpia ciutat. Pel que feia a l'àmbit de l'esport, l'any 2010 veurà una major promoció de les instal·lacions i els serveis que s'ofereix des de l'àmbit esportiu, atès que el desenvolupament d'aquesta línia de treball ha permès veure un augment significatiu en el nombre d'abonats a les instal·lacions municipals al llarg de tot l'any passat, que preveiem continuï l'any 2010.

Així mateix, i també de cara al 2010, calia destacar la consolidació i impuls que rebria la Mitja Marató, en tractar-se de l'esdeveniment esportiu amb més repercussió fora de l'àmbit de la ciutat de Gavà, a la vegada que calia esmentar l'impuls a la promoció de l'esport en edat escolar. Dins els eixos estratègics de l'esport a la ciutat es trobava, en primer lloc, el foment de l'activitat física i la salut. Era per aquest motiu que es potenciarien els diferents programes de salut, així com les activitats puntuals del Centre de Medicina de l'Esport. Per tant, esport i natura, esport i lleure i esport i ciutat eren línies estratègiques de treball que es veurien reforçades aquest proper 2010. La dotació per al foment de les activitats esportives de les diferents entitats esportives de la ciutat experimentava un augment, entenent que aquestes entitats eren actors fonamentals a l'hora de promoure activitats i pràctiques esportives, i que l'acció conjunta amb l'Ajuntament multiplicava l'efecte positiu de l'acció de promoció de l'esport entre la ciutadania de Gavà. Més enllà dels serveis i programes ja consolidats, el 2010 veuria la confirmació de noves propostes d'activitat física per a totes les edats. Activitats esportives i físiques a l'entorn natural, activitats adreçades a famílies en el seu temps de lleure, activitats esportives en el marc del cycle festiu de la ciutat començarien a configurar un nou concepte d'esport i activitat física, identificant la nostra ciutat com un dels eixos per on l'esport passaria a ser un hàbit on tothom hi trobaria una proposta a la seva mida. En l'àmbit del lleure per a infants i joves, el 2010 veuria l'inici del projecte d'obertura dels patis dels centres educatius en cap de setmana, oferint un espai de lleure lúdic dirigit a l'hora que posaria a disposició dels infants i joves que ho desitgessin unes instal·lacions esportives per a la pràctica esportiva en cap de setmana. També es consolidaria l'oferta d'oci saludable les nits del cap de setmana als equipaments municipals, obrint un equipament esportiu, un equipament

cultural i oferint un espai on els i les joves podessin dissenyar i practicar l'oci que ells i elles mateixos/es decidissin. L'oferta de casals d'estiu també seria novetat aquest 2010, unificant criteris i ampliant oferta de cara a disposar d'un veritable catàleg d'activitats d'estiu per als i les més joves de la nostra ciutat. A més, s'havia d'assistir la potenciació de la Casa Gran com a motor de polítiques i cultura jove, viver de noves propostes i entitats i principal canal per a la participació juvenil de la ciutat de Gavà: la novetat a la Casa Gran seria l'obertura de 3 matins l'equipament, possibilitant l'ús dels seus recursos per a la ciutadania en aquestes franges horàries. Es consolidaria també el circuit de creació musical amb la col·laboració de les entitats musicals gavanenques que en feien ús. Es donaria suport als IES Bruguers i Calamot, així com als centres concertats amb el "programa d'informació i dinamització als centres d'ensenyament secundari" (PIDCES). També se seguiria treballant conjuntament amb la figura dels corresponsals com a vies o canals de comunicació amb aquesta Regidoria. D'altra banda, i pel que feia l'àmbit de la cooperació, la Sra. Sánchez va manifestar que seguiríem donant suport a les iniciatives que ens presentessin les entitats gavanenques a través de la convocatòria de projectes de cooperació, a la vegada que continuàrem fomentant la presència d'aquestes interessants experiències en el marc de la fira d'entitats i de la participació d'aquestes entitats en els processos de sensibilització als centres educatius. Es donaria suport a les iniciatives presentades per entitats gavanenques mitjançant la convocatòria de projectes de cooperació al que es destinava l'1% de la previsió d'ingressos per impostos directes del pressupost. Respecte del civisme, seguiria essent present a Gavà, afegint que la nostra ciutat havia fet una clara aposta cívica i es consolidarien les accions per incrementar cada vegada més aquest nivell de civisme. Primer van ser els cendrers, després l'any de la sensibilització amb la neteja i civisme a la via pública. Doncs bé, l'any 2010 seria l'any de la implicació dels escolars de la ciutat en aquestes campanyes, tot dient-hi la seva i esdevenint els veritables protagonistes de la jornada cívica que es desenvoluparia a primavera. Pel que feia a Igualtat i Ciutadania, durant el 2010 la Regidoria d'Igualtat i Ciutadania emprendreia una sèrie de campanyes per posar en valor els diferents eixos temàtics de la seva actuació. En aquest sentit, a 2010 es portarien a terme diverses campanyes, com el Març Violeta que proposaria implicar en les declaracions d'Igualtat a tota la ciutadania, a persones i entitats, apropant-se als diferents barris de Gavà; més tard, al voltant del 25 de novembre, se celebraria el Dia Mundial per l'eradicació de la Violència Masclista; també el dia 28 de maig es commemoraria el Dia Internacional de la Salut de les Dones, a la vegada que també es posaria en marxa una campanya de difusió entre els homes que informés sobre les mesures legals que els atorgaven drets en relació amb la paternitat i la cura de persones dependents. Era un programa de sensibilització per a la conciliació del temps familiar, personal i laboral, oferint informació en relació al fet que la conciliació era un assumpte del conjunt de la societat. A més, es farien diferents actuacions en LGTB, duent-se a terme de forma transversal polítiques del respecte vers les diferències. Així mateix, va indicar que es consolidaria l'eina per la mediació per mitjà de la implicació de la ciutadania de Gavà en la creació de gestions comunitàries i interculturals. Afegint que com a eix de la Nova Ciutadania, es farien servir eines com el Pla de Recepció i Acollida de les persones Migrades i el Pla de Nova Ciutadania, a més d'altres actuacions concretes, com per exemple el 6è Festival de Drets Humans, el Gavamón 2010, manifestant finalment que el 2010 s'impulsaria especialment la participació de les entitats de la ciutat al festival.

Respecte de la promoció econòmica, la Sra. Raquel Sánchez va assenyalar que en relació als pressupostos de l'IMPAC, aquests estaven elaborats tenint en compte la situació econòmica actual; era per això que es prioritzaven les polítiques vinculades a l'activació econòmica en cadascuna de les seves vessants: comerç, empresa, emprenedors i ocupació, entre d'altres, reduint despesa en aquells aspectes que no havien d'afectar als objectius de l'Institut. Respecte del foment de l'ocupació, va indicar que l'Ajuntament havia de centrar el seu esforç en afavorir un entorn propici per a la dinamització econòmica, i treballar amb totes les possibilitats que

oferia la ciutat. Les actuacions endegades des de la Regidoria de comerç, promoció econòmica i turisme no ens havien de fer oblidar, però, les accions d'altres regidoríes de l'Ajuntament plantejant els seus programes: inversions com la remodelació del Mercat de la Plaça Major, el futur aparcament subterrani de la Torre Lluch o el microurbanisme de millora urbana dutes a terme per Via Pública i Planificació Territorial; accions empreses des de Medi Ambient adreçades al comerç, des de Cultura, des d'Esports, o des d'Economia (bonificacions a determinades altes d'activitat); els programes tenien un desplegament transversal en un ventall d'accions conjuntament encaminades a crear un entorn i unes condicions prou favorables per a que la ciutat podés reeixir. A 2009 es va posar en marxa programes específics per afrontar el difícil cicle econòmic; per 2010 hi hauria continuïtat, millores i també novetats, com per exemple, continuació del treball amb institucions com Creu Roja amb propostes d'inserció o d'orientació, programes com Activa't o Incorpora't; nous cursos de formació adreçats a autònoms a través de la CTAC, o a través de PIMEC; cursos de formació per a persones en situació d'atur o de formació continua en funció de les necessitats de les empreses; noves edicions del programa Consolida't, adreçat a empreses joves; noves jornades de networking; posada en marxa d'una web del Parc Empresarial Gavà (PEG) i modernització i millora de la web del Centre de Suport a l'Empresa; edició electrònica d'un butlletí adreçat als treballadors i treballadores i al món empresarial; sense perjudici de que, òbviament, seguiria la prestació dels serveis estructurals del Centre de Suport a l'Empresa com ara eren la borsa de treball, el club de feina, atenció a l'empreneduria, orientació dels autònoms, orientació laboral, entre d'altres. Tanmateix, i pel que feia específicament a comerç, es continuaria amb la política de formació que es feia actualment, i si escau, s'ampliaria el nombre de cursos. Es potenciaria el Servei d'Atenció al Comerciant, servei que s'oferia al comerciant per atendre els seus dubtes i suggeriments. D'altra banda, la Sra. Sánchez va dir que calia fer referència, com no, a la Fira d'Espàrrecs, i en aquest sentit, va assenyalar que la tradició essencial de la Fira d'Espàrrecs era agrícola; amb el temps havia incorporat o substituït elements que la feien més atractiva i l'adaptaven a situacions concretes i puntuals. Així, fa 15 anys va iniciar-se la Mostra de Cuina, on hi participava una gran representació dels restauradors de Gavà. La fira, doncs, estava feta per gavanencs i gavanenques i es volia preservar aquest valuós atribut d'una enriquidora tradició de més de 75 anys, que havia de continuar. Aquests dos grans pols sobre els que girava la Fira, i que feien ciutat, es preservaven curosament, fent que tinguessin cada cop més qualitat. La fira de 2010 no seria una excepció, per bé que en un any d'ajust pressupostari es replantejarien algunes activitats i programes accessoris que giraven al seu voltant, però sense comprometre la Fira ni la seva qualitat. Així mateix, respecte del Turisme, la voluntat de implantar serveis turístics a la zona Delta de Baix Llobregat va fer sorgir programes com el d'una Primavera Comercial en la que es va inserir un programa turístic-comercial de la zona referida. Doncs bé, a 2010 s'impulsarien nous projectes com la creació de paquets turístics de la zona en els que s'inclourà el Parc Arqueològic o el Museu de Gavà, la restauració de la ciutat, etc. D'altra banda, es farien els passos per tal d'obtenir la certificació turística de la platja. Finalment, i pel que feia referència a informació i comunicació ciutadanes, la revista periòdica Bruguers faria, com una més de les accions d'estalvi que caracteritzen aquest pressupost, un ajustament del nombre d'edicions anuals entre d'altres mesures per alleugerir el cost de la revista.

En definitiva, i com a conclusió, va manifestar la Sra. Raquel Sánchez, es podria assenyalar que de cada 100 € del pressupost ordinari consolidat de l'Ajuntament i els seus ens depenents, exclòs GTI, SA, 57 € es destinaven a finançar programes i projectes de manteniment de la ciutat i el medi ambient, 32 € i a serveis a les persones, 25 €. A més, 15 € de cada 100 € es destinaven a mantenir i millorar la seguretat ciutadana, facilitant la vida quotidiana dels ciutadans. A més, es destinaven gairebé 6 € a polítiques públiques per a fomentar l'ocupació i la

creació d'empreses, a l'actualització i millora de la formació de treballadors i treballadores, a l'estímul de l'economia de la ciutat, a la promoció de la ciutat a través d'accions de suport al comerç de Gavà o d'altres tan arrelades i estimades per la ciutadania com la Fira d'Espàrrecs. Es podia veure, doncs, que 78 € de cada 100 s'adreçaven directament a millorar la vida quotidiana de la ciutadania i la seva seguretat. De la resta, 17 € es dedicaven als serveis relacionats amb el funcionament global de la ciutat, i la resta, 5 € s'utilitzaven per amortitzar préstecs, interessos i serveis bancaris. Era clar que 2010 havia de ser un any de reducció de la despesa corrent, seguint els principis d'eficàcia, eficiència i, òbviament, economia en la gestió pressupostària de la despesa; els ingressos corrents minvaven conjuntament, i a més era necessari atendre amb atenció determinats programes d'índole social i d'activació econòmica, ja fos bé per l'acompliment de normes superiors com la Llei de dependència, o bé per aportar el nostre gra de sorra per tal que la ciutadania de Gavà plantés cara a la crisi i disposés de millors eines per a sortir-se'n. Era per això doncs, que es presentava un pressupost realista, ateses les circumstàncies que en envoltaven, però no per això l'equip de govern estava disposat a renunciar a la millora dels serveis, dels equipaments i de les infraestructures, ni deixaria tampoc que els ciutadans amb menys recursos s'haguessin d'enfrontar sols a les situacions derivades de la crisi econòmica. Com en qualsevol economia domèstica, quan baixaven els ingressos hi havien coses que s'havien d'esperar, per bé que les principals, les bàsiques, quedessin cobertes. En tot cas però, la Sra. Raquel Sánchez va dir que el fonamental aquí era que Gavà no s'aturés, que continués avançant en modernització, en millores, i que l'activitat econòmica rebés el suport necessari, i que també els ciutadans que ho necessitessin tinguessin la protecció social que precisaven, considerant en darrer terme que amb aquests pressupostos es podien aconseguir aquests objectius.

Seguidament va fer ús de la paraula el Sr. Miguel Ángel Ibáñez, en nom de Ciutadans, el qual va dir, utilitzant la llengua castellana, el que segueix: “Este Presupuesto Municipal para 2010 que se nos presenta, tiene un montante inferior a años anteriores, de lo cual nos alegramos pues ello significa que el Ayuntamiento reduce gastos, pero tanto o más importante que la cifra global, es analizar dónde se producen estas disminuciones y cual es el planteamiento que las origina. Reconocemos que los presupuestos aportados son mejores de lo que esperábamos, pues en esta ocasión parece que se ha confeccionado primero el de ingresos y luego se ha ajustado el de gastos, a lo cual queremos dar la bienvenida, pero mucho nos tememos que esta situación no sea fruto de la filosofía del equipo de gobierno sino por imperativo de la crisis económica. Nuestro criterio es que contienen aspectos que son manifiestamente mejorables. El año pasado como Grupo Municipal de Ciutadans, presentamos en la Comisión Informativa del Presupuesto 2009 del Ayuntamiento, enmiendas en un total de 15 conceptos (Libre disposición, dietas, manutención cargos electos, prevención incendios, etc.), que no fueron incorporadas por el equipo de gobierno; hoy nos alegramos de ver que los presupuestos para 2010 contemplan más de una docena de ellas, lástima que se haya perdido un año en su aplicación. Dentro de ese presupuesto del Ayuntamiento nos encontramos datos que nos preocupan: por ejemplo que el coste del “Personal Eventual Directivo” o Cargos de Confianza, represente más del 9 % (1,5 M €) de los “Gastos de personal” del Ayuntamiento (capítulo 1), lo cual es excesivo, máxime en los momentos actuales en que se piden sacrificios en las negociaciones con las diferentes plantillas de trabajadores. Hay también datos económico anecdóticos, pero no por ello dejan de ser preocupantes. En suministros de energía nos encontramos con incrementos en electricidad del +17,64%. ¿el incremento previsto por el Gobierno Central para la tarifa eléctrica de 2010 es superior al 17%? Por otro lado, el incremento en la factura del gas aumenta el +48,42% (+92.000€). O bien en los presupuestos 2009 están muy mal, o no le vemos el motivo de un

aumento que consideramos efectivamente desmesurado. En contraposición a ello, el incremento de la deuda municipal en más de 2.240.000 € es admisible hasta cierto punto, dada la disminución de transferencias del Estado y de la Generalitat, lástima que se haya abusado de esta herramienta en los años de bonanza económica y que ello reduzca ahora el margen de maniobra. Sin pretender ser exhaustivos sí queremos remarcar algunas partidas en Patronatos y empresas municipales: El Patronat de Serveis Comunitaris mantiene el importe del 2009, lo cual teniendo en cuenta que los 318.291€ de la reserva para programas de garantía social estaban en 2009 computados a parte, equivale a una disminución del -5,21% respecto al aprobado en 2009. No podemos decir que sea un presupuesto más social, máxime cuando la aportación al Consorcio de Normalización Lingüística sube casi un 8%, de 35.000 a 38.000 € (un +7,89 %) ; cada partido tiene sus prioridades y en tiempos de crisis quedan más al descubierto. El Patronato de Deportes baja un 1,88%, es decir, que prácticamente no sufre la crisis ni colabora en la austeridad general.

El Patronato de Patrimoni es el que realiza un mayor esfuerzo en la contención del gasto, pues no solamente disminuye su Presupuesto en un -14,36% respecto al 2009 sino que lo hace un 22,94% respecto al 2007, todo ello disminuyendo en 2010 la partida de personal en un 11,72%, todo un referente en tiempos de crisis. El IMPAC baja su montante presupuestario en un -23,44%, lo cual acarrea una menor inversión en la Fira d'Espàrrecs, que creemos puede aprovechar la ocasión para dar mayor protagonismo al campo, a los agricultores y sus productos. En épocas de crisis la Promoción y Activación de la ciudad es muy importante, por lo cual un descenso es correcto, pero tan acusado no lo vemos lógico, salvo que antes se gastase el dinero en actividades de forma y no de fondo. Hace un año se nos dijo que aumentar el número de ediciones del Bruguers de 12 (en 2008) a 17 (en presupuesto 2009) ahorra dinero; hoy vemos que este año finalizará con 13 números reales y que para 2010 se presupuestan solamente 7, pero seguro que nos argumentan que entonces tenían razón, y que ahora también. Nosotros dejaremos que cada persona saque sus propias conclusiones. El presupuesto de la Sociedad Mercantil de Gavà TV baja un 13,10%, pero ¿han tenido en cuenta que el apagón analógico es en abril 2010?. Y lo que es más importante ¿se ha previsto alguna solución de continuidad para los profesionales de ese medio?. Porque el Consorcio Delta está suspendido. Nos gustaría saber cuál es su previsión de futuro respecto a los medios de comunicación locales (Bruguers, Gavà TV y radio Sellarés) pues los datos del Presupuesto 2010 no están nada claros. Igual que hicimos el año pasado, hoy volvemos a plantearles respecto a Presec la misma pregunta pero actualizada: ¿creen Uds. que el servicio de Presec ha mejorado un 25,06% desde 2007? Sus gastos sí, y la partida de personal ha aumentado una 21,4% en el mismo período, así pues no hay crisis para el pozo sin fondo de Presec, que lleva camino de convertirse en un gigante incontrolable. La Sociedad Mercantil Gavanenca de Obras sigue con su subvención “publicitaria” al club de fútbol. Curiosa publicidad la de una empresa que según estatutos sólo puede trabajar para el Ayuntamiento de Gavà y sus Organismos Autónomo. Si quieren subvencionar un club, háganlo directamente y no se escuden en que es una empresa de gestión privada. Esos 55.200 € los paga el Ayuntamiento y creemos que hay otras necesidades más importantes.

En definitiva, la propuesta de presupuestos 2010 se nos ha adornado con calificativos como realistas, coherentes, rigurosos, de calidad y eficiencia en los servicios, pero a nuestro juicio falta criterio y racionalización del gasto para poder votar a favor estos presupuestos. Se ha ajustado el presupuesto en diferentes partidas, pero da la impresión de que no se gasta porque no hay y no por el convencimiento de un gasto excesivo en unos casos y en cosas superfluas en otros. Para nosotros como Grupo Municipal de Ciutadans un presupuesto equilibrado no es solamente aquel que “cuadra” contablemente, sino aquel que con los ingresos reales que pueden

aportar sus ciudadanos, da la mejor cobertura a los servicios que éstos demandan, con las prioridades en que deben ser cubiertos. Este presupuesto consideramos que no es equilibrado en el sentido social del término, por lo cual no podemos votarlo favorablemente. Nuestro voto será la abstención. Gracias”.

A continuació, va fer ús de la paraula el Sr. Ramon Castellano, en nom d CiU, el qual va dir que després d’anitzar els diversos punts dels pressupostos, només es faria referència a uns quants, aquells que havien cridat la seva atenció, o aquells altres que el portaven directament a no estar d’acord amb aquest pressupost. Per exemple, va dir el Sr. Castellano, un d’ells era el fons de reserva de garantia, que en l’anterior exercici s’havia reservat per a l’alcaldia una xifra de prop de 300.000 € i que aquesta vegada havia desaparegut en aquest pressupost, com havia indicat prèviament el company de Ciutadans; o per exemple la partida de normalització lingüística, que a diferència de l’opinió de Ciutadans, que la considerava elevada, pel contrari, per CiU era insuficient., atès que d’acord amb la informació de que disposaven, l’oferta era en aquests moments absolutament insuficient per atendre la important demanda existent. Així mateix, el Sr. Castellano va dir que havien detectat uns augments desmesurats de la despesa en alguns àmbits, coincidint amb els que abans s’havia fet esment, com per exemple, electricitat o altres, de la mateixa manera que calia posar en evidència l’elevat cost del personal eventual o càrrecs de confiança, la qual cosa representava un percentatge considerable del Capítol I. A més, examinant amb una certa cura els patronats, l’afirmació de que es tractava d’un pressupost que volia guardar un cert equilibri entre manteniment dels serveis des d’un punt de vista pressupostari, però incrementant d’altra banda la despesa social, i en particular, l’assistència domiciliària, amb un increment de 50.000 € per arribar a la xifra de 600.000 € i amb una important atenció als barris de Ca N’Espinós i d’Ausiàs March, el Sr. Castellano va dir que els augments que es contemplaven no eren suficients en relació a l’any anterior, amb el benentès que a més, s’haurien d’haver previst contingències o necessitats d’última hora a més barris de la ciutat, i també, perquè no dir-ho, no només adreçades majoritàriament a gent immigrant, sinó també a la població autòctona, que cada vegada més demandava i demandaria en el futur aquest tipus de serveis. En aquest sentit, el Sr. Castellano va recordar que la gent no demandava aquests serveis per ganes (de fer-ho), sinó per gana, recordant alhora que ni a Gavà ni a Catalunya hi cabíem tots. Pel que feia a esports, el Sr. Castellano va dir que el seu grup considerava que es feia una retallada que encara que no important, si continuada durant aquests dos darrers anys, fet aquest que requeriria d’un plantejament per tal de fer cobrir els costos amb preu públics per evitar el dèficit pressupostari d’aquest Patronat, mentre que pel que feia a Patrimoni, es portava una retallada similar al del Patronat d’esports, per bé que sí que en aquest cas era considerable, donant la sensació que sempre li tocava el rebre al món de la cultura davant les bufetades derivades de la crisi econòmica. Així mateix, va dir el Sr. Castellano, des de l’equip de govern es volia destacar per aquest proper any la voluntat de difondre la cultura i la història pròpia, el Castell de Eramprunyà, les mines de Can Tintorer i el complex del Parc arqueològic, també la recuperació del refugi de la guerra civil, però en tot cas, en opinió de CiU, la retallada cultural hauria tocat fons a la nostra ciutat. D’altra banda, va dir que els preocupava molt el pressupost de l’IMPAC atesa la important retallada que aquest experimentava, quant el foment i la dinamització econòmica a la nostra ciutat en temps de crisi era una qüestió absolutament fonamental, i això, sense perjudici de ressenyar molt especialment la importància de la formació en el cas dels aturats. En aquest sentit, el Sr. Ramon Castellano va recordar que en opinió del seu grup municipal els pressupostos per a l’any 2009 eren erràtics, com si la crisi no existís, afegint que a més, aquest equip de govern no va fer en època de bonança, ni ara tampoc, les reformes estructurals necessàries per afrontar situacions com la que ara estàvem

vivint. És més, analitzant la línia fixada pel govern del Sr. Zapatero, segons el qual pujar impostos en temps de crisi era el que tocava i era el correcte, es podia veure com la línia seguida a continuació pels governs socialistes no havia estat la més correcte, i en aquest sentit, el Sr. Castellano va dir que, a més que CiU demanaria en altres instàncies que no s'augmentés l'IVA mentre l'economia no es recuperés, els pressupostos generals de l'Ajuntament de Gavà no només no contemplaven mesures per crear nous llocs de treball, sinó que el perill estava en el fet de que, a més, la dificultat estaria en poder mantenir-los, quan estava prou clar que aquesta era la millor política social. En definitiva, el Sr. Castellano va dir que calien mesures per fomentar l'ocupació, i també l'ocupació en rehabilitació i en atenció a la dependència. D'altra banda, va dir el Sr. Castellano, la portaveu socialista havia indicat que aquests eren uns pressupostos realistes, austers i coherents en temps de crisi, però pel contrari, des de CiU es pensava que aquest govern format pels grups del PSC i d'ICV-EUiA, no aplicava una política reals d'austeritat, malgrat que l'equip de govern digués el que digués, i encara que ho volguessin rebatre, però el que era cert era el fet que s'havien ajustat el pressupost a una simple retallada d'ingressos, i mai pensant en el drama que representava el dia a dia en el viure de moltes famílies d'aquesta ciutat. En tot cas però, el Sr. Castellano va dir que CiU confiava en que, tal com s'havia indicat en la darrera comissió informativa de l'àmbit de Coordinació i Planificació Estratègica, que s'havia previst un increment de l'IVA del 16 al 18%, així com un final negociat de la revisió del conveni que afectava a treballadors i treballadores d'aquest ajuntament, entre els quals, especialment, es trobava la Policia Municipal, la qual havia d'assumir importants diferències de tracte i retribucions per complements així com condicions laborals en front a d'altres policies veïnes, i tot això per no dir la insistent reclamació d'aquest grup municipal des de que va començar aquesta legislatura, de millorar les condicions laborals d'aquest cos, i acabar d'una vegada per totes la comissaria que es mereixien. Per tant, era fàcilment comprensible que des del grup de CiU es considerés que aquests pressupostos no s'ajustaven a la realitat, i per això, el vot del seu grup seria negatiu.

De la seva banda la Sra. Emma Blanco, en nom d'ICV-EUiA, va dir que pel seu grup si s'hagués de definir aquest pressupost en dues paraules, es podria dir que es "coherent" amb la situació actual que estem vivint i "compromès socialment". En aquest sentit, la Sra. Blanco va dir que el pressupost es presentava en una conjuntura econòmica de crisi produïda pel sistema capitalista, on es veia que cada dia es presentaven nous casos d'acomiadaments de treballadors i treballadores com a ROCA, Nissan, Lear, i un llarg etc., i es podia veure també com aquesta fallida del capitalisme s'estava transformant en una fallida social que pagaven els ciutadans i ciutadanes. Aquesta crisi econòmica, va manifestar la Sra. Blanco, s'havia transformat en una crisi social i els ajuntaments, com a administració més propera i sensible, havien d'afrontar les noves necessitats de la ciutadania, i per això calia actuar on havien aparegut nous perfils d'usuaris/es demandants social. I era per això que els governs municipals s'havien d'esforçar en administrar els recursos municipals de manera responsable i equilibrada. Així les coses, des d'ICV-EUiA i el PSC com a equip de govern, es feia aquest esforç d'ajust pressupostari per a l'any 2010, posant especial èmfasi en la racionalització de la despesa. Sota aquests paràmetres es presentava un pressupost del qual s'hauria de ressaltar el control de la despesa corrent i la contenció econòmica. Un pressupost on s'havia estudiat que aquesta contenció no perjudicés els serveis i les possibilitats que s'oferien a la ciutadania en temes culturals, esportiu, lleure, de recuperació de la memòria i que a més és donava un protagonisme a la despesa social i als serveis de proximitat. En definitiva: aquests pressupostos caminaven cap al "punt d'equilibri" necessari entre la necessitat de recursos de l'administració per garantir la prestació dels serveis bàsics, l'obligatori esforç de racionalització de la despesa i la capacitat econòmica de la

ciudadania. El paper dels Ajuntaments no podia ser altre que el d'impulsar aquelles polítiques municipals socials i de sostenibilitat ecològica. A més, aquest govern tenia clar que s'havia de lluitar per un finançament local just i prestar atenció a la segona edició del FEIL (Fons Estatal d'Inversió Local), afegint que calia dir que el seu grup al Congrés havia aconseguit que es destinés a una part despeses ordinàries que ajudessin a pal·liar la situació carregant dels Ajuntament. D'altra banda, la Sra. Blanco va dir que continuaven treballant per poder donar cobertura als fenòmens socials com l'arribada de la nova ciudadania de procedències diverses, l'envelliment de la població, la dificultat d'accés a l'habitatge, etc., i s'havia de continuar donant respostes noves que garantissin la cohesió social. L'administració no podia deixar de banda les noves dinàmiques i realitats socials, s'havia de continuar treballant els nous usos del temps de la ciutat, per aconseguir una millor conciliació i qualitat de vida de la ciudadania, polítiques que fessin incidència en la no discriminació per causa d'ètnia, sexe, classe o identitat sexual. Aquest havia de ser el repte de les Administracions públiques, va emfatitzar la Sra. Blanco, afegint que la seva aposta havia estat sempre i era avui dia encara més la de reforçar els serveis que donessin garantia als drets socials, ja que a banda de ser el seu model de ciutat, era també una necessitat en aquest moment de crisi.

Així, calia remarcar algunes de les propostes: l'increment del 10% dels serveis d'ajut a domicili, l'augment d'un 12% dels ajuts a les famílies, o un 27% de prestacions familiar a l'atenció primària, el reforç a programes d'estudi, de socialització de llibres i beques de llibres, d'usos del temps, de conciliació familiar, laboral i participativa, l'augment del 10% en beques de menjador, el 33% d'augment en subvencions a entitats socials, el manteniment de les subvencions de treball per la convivència entre entitats i nous nadius, la consolidació de la creació d'un SIAD con a Servei Integral d'atenció a les dones, l'obertura dels patis de les escoles els caps de setmana, la partida per situació d'emergència familiar o l'inici de les obres d'edificació de 199 habitatges protegits que havia de promoure l'IMPSOL sobre terrenys adquirits a GTI, SA i intervenció als barris amb més necessitats. Això sense obviar l'esforç per tal de conservar les partides de manteniment de la ciutat, qüestió bàsica per al funcionament de qualsevol ciutat. Aquest pressupost, per tant, establia mesures per lluitar contra l'exclusió social a la nostra ciutat i donar respostes reals a la situació actual. Volia aquí, no parlar únicament de xifres, que a banda ja havien estat comentades per la tinenta d'alcalde d'economia, sinó que esperava que es podessin llegir el significat d'aquestes xifres i del model que s'esbossava. Perquè se centraven en garantir i cobrir les necessitats de manteniment de ciutat i de serveis a la ciudadania en el seu dia a dia, però també apostaven per seguir posant les bases del Gavà del futur. Una ciutat convivencial, mediadora i amb identitat col·lectiva creada a partir de la trobada dels seus ciutadans i ciutadanes, independentment del seu lloc d'origen. Un futur d'igualtat per als homes i les dones de Gavà, perquè parlar de filosofia i no dotar-los de diners seria simplement fer demagògia. Una aposta ferma per la construcció d'una ciutat defensora dels Drets Humans, que apostava pel seu patrimoni, no només històric sinó ecològic, amb l'entrada de la ciutat al Consorci del Delta o el compromís contra el canvi climàtic. Un projecte econòmic que representava un camí d'aprenentatge cap a una societat amb projecció futura, ja que aquest pressupost era fruit de les aportacions de l'esquerra plural representades a partir de l'acord de govern. Per tot això, des del Grup Municipal d'ICV-EUiA, com a membres del govern de la ciutat, creien que aquest pressupost s'ajustava a la realitat del moment, permetia també complir amb les propostes que es recollien al document de govern fruit dels compromisos amb la ciudadania i a banda, eren els primers en donar exemple a l'hora de continuar amb la congelació salarial dels alts càrrecs i partides més prescindibles per tal de caminar cap a una millor racionalització de la despesa. Els ens locals, com a ens de proximitat i coneixedors de les demandes de la ciudadania havien de donar, i donaven amb aquest pressupost, un protagonisme

important a les polítiques socials i de proximitat, tot i sent en detriment d'altres partides de les quals la ciutat podria prescindir en aquesta conjuntura econòmica. En definitiva, per tot l'exposat, la Sra. Emma Blanco va dir que el grup d'ICV-EUiA donaria el seu vot a favor.

Per la seva part el Sr. Marcel·lí Reyes, en nom d'ERC, va dir que calia assenyalar en primer lloc que per a un millor seguiment de la seva intervenció, explicaria el guió que pensava seguir, de tal manera que a part d'unes consideracions generals introductòries, pensava fer una valoració general sobre aquests pressupostos que avui es portaven a aprovació, parlaria després sobre el sentit general del seu vot, per passar després a comentar les grans xifres del pressupost mateix, i finalment, la defensa de les esmenes presentades pel grup d'ERC. En aquest sentit, el Sr. Reyes va començar la seva intervenció indicant que, com alguns havien dit, després de tot un seguit d'anys de bonança econòmica, ens trobàvem en que hi havien dues maneres d'interpretar els pressupostos, però sí que en tot cas hi havien unes xifres reals i objectives com el creixement imparable de l'endeutament, per exemple. així les coses, des del plantejament ue en feia el PPC això podia tenir uns determinats matisos, i des d'ERC en podia tenir i en tenia uns altres, però l'evidència era que la capacitat de maniobra d'aquest ajuntament estava disminuint en el moments en que era més favorable i els ingressos eren més alts. Des del punt de vista d'aquesta opció política, que l'endeutament creixés i s'hagués participat dels objectius del model de ciutat i de les prioritats de com s'aplicava tot plegat, s'hauria mantingut una posició ben diferent a la que s'havia mantingut durant aquests anys de bonança. També a diferència del que havia dit algú, per ERC els pressupostos de l'anterior, si no haguessin estat lastrats per tot aquest pes de no compartir la manera com es gastaven els diners, fins i tot aquells els hi semblaven millors que aquests, atès que aquests, com a molt, l'objectiu que es marcaven era fer vàlida la idea jesuítica de fer de la necessitat virtut, però quan s'analitzessin algunes de les xifres, com a així ho pensaven fer, es veuria que hi havien algunes qüestions que encara que fossin paliatives, es podrien prioritzar en un sentit o un altra, però era veritat que a grans trets, poca capacitat de maniobra hi havia, i el que hi havia era mantenir l'esquelet viu de la màquina que estava en marxa i poca cosa més. En aquest sentit, el Sr. Reyes va dir que, així en general, es podia dir que hi havia una concepció que ara era impossible de canviar, i la concepció era el model d'ajuntament que teníem, dels mecanismes existents, de les empreses de que s'havia dotat, i de tot un seguit d'inèrcies de ja feia molts anys, de molts pressupostos anteriors, de tal manera que ara no hi havia ni la capacitat ni la possibilitat de poder afrontar la crisi, sinó que aquest pressupostos eren la resposta gairebé única a una sèrie de conseqüències de la mateixa crisi.

Quina era l'austeritat reals d'aquests pressupostos, la que sortiria avui als titulars del Bruguers i la que s'esbombaria arreu, congelació dels salaris dels alts càrrecs, congelació de les percepcions dels representants polítics, però la pròpia fórmula d'encongir bàsicament la inversió i d'encongir tot uns capítols de despesa, precisament el que deixava en evidència era que mantenint els mateixos càrrecs de confiança, i mantenint simplement el Capítol I tal com estava ,això tenia un pes enorme sobre la capacitat que tenia després l'ajuntament a l'hora de fer altres coses. Això era el fruit d'aquests anys de bonança i d'excessos i d'alegries, i després, malgrat que algú ja ho havia dit, hi havien un conjunt de partides que en resultaven perjudicades, de tal manera que des dels 318.000 euros que l'any passat estaven per prevenir contingències que depenien directament d'alcaldia i que ara havien desaparegut, a que l'IMPAC en tenia una altra de 120.000 euros que també havien desaparegut, la qual cosa, sumades a l'anterior xifra, ja ens acostàvem al voltant del mig milió d'euros, i que a l'hora xocava amb coses sorprenents, com allò que venia preocupant ERC des de feia anys, que era l'activitat i el futur d'un parell d'empreses municipals, que la gran aportació de l'IMPAC a ajudar a reduir la crisi fossin les

despeses de muntatge i jardineria de la Fira d'Espàrrecs, la qual cosa feia palès un gran desequilibri en tota aquesta qüestió. Però el que més motivava la crítica d'ERC a aquests pressupostos, era que en realitat, si s'eliminava una gran part de la inversió en allò que la gent visualitzava més, i aquesta inversió queia en picat, d'on es pensava rebre diners, i aleshores donava la impressió de que la crisi no s'estava valorant d'una manera correcta, perquè l'Estat espanyol i Catalunya tenien una crisi pròpia i una crisi semblant a la de la resta del món, ja que malgrat el que es digués hi havia una crisi bancària enorme, amb uns dèficits que probablement anaven més enllà dels 500 milions d'euros, malgrat dir-se que la nostra banca era meravellosa, teníem la crisi que ens havia arribat per altres motius, deslocalització d'indústries, etc. però teníem la pròpia que era la del mercat immobiliari, i aleshores casualment, l'ajuntament continuava amb aquests pressupostos obtenint molts ingressos per la via dels actius immobiliaris, l qual cosa no responia en absolut a les previsions del nostre mercat, ni pel 2010 ni pel futur immediat, perquè com feia ja tres o quatre anys que es venia dient, el problema no era un excés d'oferta, el problema no era si l'habitatge podia ser més o menys econòmic, sinó que el problema era que inclòs molts famílies no podien accedir a les de protecció oficial, perquè no podien ni pagar-los. En definitiva, el problema no era el crèdit que més o menys podies tenir, sinó que el problema era que hi havia una contracció total del crèdit, i que el poder adquisitiu de la gent ja feia molts anys que en moltes famílies havia arribat a una contingència de no poder accedir econòmicament al mercat immobiliari pels preus desorbitats que existien, tant del sòl com dels propis habitatges.

Així doncs, va dir el Sr. Reyes, calia pensar que quan en l'anterior debat es parlava d'immobilisme respecte de l'oposició, calia recordar que l'any passat quan va acabar aquest mateix debat pressupostari, a l'igual que al llarg del debat, es va repetir moltes vegades, i fins i tot, no tenia clar si s'havia recollit exactament a l'acta, que no s'havia de fer alarma social, que sí que hi havia una certa crisi, però que no calia espantar el personal, la qual cosa era veritablement sorprenent perquè aquell mateix dia, el grup d'ERC i altres grups havien fet unes propostes que eren estrictament polítiques, sense cap cost, i que s'havien formulat precisament per temperar aquesta sensació que es podia transmetre al ciutadania de Gavà d'una certa alarma, de que ara tot de cop ens topàvem amb una crisi, propostes com per exemple la creació d'un consell econòmic i social, quin era el model econòmic de l'ajuntament, recordant que fins i tot l'alcalde havia tancat la sessió una mica irritat, dient que sí, que un dia d'aquests convocaria els portaveus, tampoc s'havia fet un ple extraordinari per parlar de la situació econòmica, sense que això costés ni un euro, la qual cosa hagués comportat per a la ciutadania treure-li una certa tensió davant la situació de crisi que es començava a generar. L'altra no era més que tripijocs de comptable, afegint en aquest sentit el Sr. Reyes que abans de dedicar-se a l'ensenyament, havia estat comptable, i d'aquí que sabia prou perfectament que les xifres es podien maquillar, de la mateixa manera que quan es deia que de les ordenances es cobrien la meitat dels ingressos, quan el cert era que en un any de molta restricció dels ingressos, es podria parlar del 30 %, i amb prou feines, però que el 50 % era impossible, ni parlar-ne. Així doncs, el Sr. Reyes va manifestar que es trobava a faltar que allò que moltes vegades es podia haver fet, no s'havia portat a terme, o no s'havia fet a temps, i ara ens trobàvem amb que determinades mesures ja no es podien adoptar, mentre que d'altres com informació política a la ciutat, o d'altres, sí que es podrien adoptar però no es portaven a terme, mentre que per contra, s'havia fet un gram èmfasi propagandístic. Respecte del nivell de les xifres, el Sr. Reyes va dir que ja es podia avançar que el pressupost del 2010 certament era menor, baixava d'uns 14 milions d'euros (més exactament, d'uns 13.8 milions d'euros), per bé que a la pràctica, aquesta rebaixa provenia només de dues partides d'inversions: 9 milions d'inversions que desapareixien de GTI (perquè ja s'havia acabat la promoció de la Riera de Sant Llorenç), i 4 milions en inversions que deixava de fer l'Ajuntament (pla de barris). El milió restant d'estalvi provenia de la reducció en subvencions:

uns 700.000 € que l'any passat anaven a l'Àrea Metropolitana, i que ara ja no hi anaven, i uns altres 300.000 € del fons social de contingència que desapareixia, afegint el Sr. Reyes que després el PPC li faria la malifeta de dir que estava d'acord amb tot el que havia dit el representant d'ERC. Així mateix va dir que hi havien altres retallades menors, però significatives, com per exemple 300.000 € en alts càrrecs, reduint el nombre de reunions de Patronats municipals amb el consegüent estalvi de dietes d'assistència, disminució també de 300.000 € en propaganda, 1.200.000 € en activitats i serveis corresponent a Gavanenca d'Obres, que ara passaven a ser gestionades com a contractes d'obra i servei, dins del capítol de personal, 300.000 € en inversions de PRESEC, bàsicament deixar de comprar algun camió o una màquina, compensant-ho tot plegat amb augments de personal (300.000 €), de funcionament (500.000 €) i amortitzacions de préstecs (1.600.000 €). A aquests efectes, el Sr. Reyes va dir que calia fer aquestes observacions perquè després d'escoltar a la portaveu socialista, semblava que la màquina funcionava gratis total. D'altra banda, l'efecte de la pràctica desaparició d'inversions i l'austeritat a la que obligava la crisi, així com l'escàs marge de maniobra del pressupost municipal, feia que el pes relatiu de la resta de capítols augmentés en percentatge. Així, malgrat la reducció en nombres absoluts, el pes del capítol de sous d'alts càrrecs de confiança i el personal directiu augmentava, passant del 4% al 5%; el pes del capítol de personal no directiu es disparava, passant del 36% al 43% del pressupost; el pes de les despeses corrents de funcionament augmentaven notablement, i passaven del 7% al 10%, etc., de tal manera que tot plegat mostrava que amb moltes menys inversions i amb un nombre lleugerament menor o semblant de serveis i activitats, augmentessin molt els costos relatius del funcionament i dels sous (alts càrrecs inclosos), per la qual cosa aquesta administració, fins i tot sense voler-ho, esdevenia més ineficient i, proporcionalment, més burocratitzada.

D'altra banda, i des de la perspectiva dels ingressos, el Sr. Reyes va manifestar que calia també donar dades, ja que sinó, després es diria que es feia demagògia. Així doncs, el Sr. Reyes va indicar que el 20% dels ingressos consolidats se seguïen fiant a la venda de parcel·les i locals de GTI, a Mas Bruguers, els locals del sector de la riera de Sant Llorenç, respecte dels quals dubtava que se'n vengués cap, atès que només calia veure el gran nombre de locals per vendre arreu de la ciutat, la venda de les parcel·les del Pla de Ponent a l'IMPSOL, etc. afegint que, en definitiva, la majoria d'aquests ingressos venien d'aquest capítol, per bé que no quedava gens clar si el sector immobiliari no es reactivava, i no es venien ni locals ni solars. Però restava encara una altra part, va dir el Sr. Reyes, és a dir, perquè servirien aquesta diners, assenyalant que només per disminuir els problemes que tenia GTI, amortitzar un préstec a curt termini de GTI, la qual cosa significava que si totes les previsions de vendes no es materialitzaven, el que s'hauria de fer seria endeutar-se més, per tal de pagar aquest crèdit de GTI. Per altra banda, i pel que feia als ingressos corrents, destacava l'augment de finançament per part de la Generalitat, que augmentava en xifres absolutes 1 milió més d'euros, per bé que coincidïa amb la rebaixa de l'aportació de l'Estat, amb la qual cosa ens veníem a quedar tal com estàvem. Per això, a la vista de tot l'anterior, el Sr. Reyes va dir que pel seu grup, aquests pressupostos no eren més que una simple estimació, però amb moltes possibilitats de que es complissin molt poques de les seves previsions. Així les coses, la resta es mantenia, si fa no fa, com estava, ja que era cert que el total del pressupost consolidat disminuïa una mica, i també una mica el pes de les taxes i impostos, i que si es fessin els números, probablement el pes de la pressió fiscal per càpita baixaria uns 40 € per la pròpia situació de l'entorn, i que tancant el cercle, la crisi era la responsable de que l'ajuntament es veiés obligat a ser més autosuficient. Ja per acabar, el Sr. Reyes va fer referència a algunes de les propostes presentades, indicant en aquest sentit que algunes d'elles es venien repetint darrerament, sense cap èxit, com per exemple, la possibilitat de retallar la partida d'alts càrrecs, ni que fos amb uns simbòlics 25.000 €, a l'igual que en el cas dels càrrecs directius, retallada en atencions protocol·làries en 10.000 €, també uns 20.000 €

en difusió i divulgació de programes municipals, mig milió en el cas del Pla de Ponent, etc., i òbviament, tot el que es proposava, que arribava ala xifra de 610.000 € s'haurien d'adreçar a augmentar dotacions respecte de les quals ERC pensava que eren insuficients o notòriament irrealistes, com n el cas de les beques de formació d'adults en situació d'atur, la partida participativa assistencial i social, socialització de llibres de text, indicant que no tenia punt de comparació el que gastava de més Viladecans respecte de Gavà, nova partida de beques en llibres no socialitzats, el mateix que l'anterior, la implementació del cinema en català, ja que per molt que es digués respecte de la sobreprotecció de la llengua catalana, mai era possible veure una pel·lícula en català, i si no ho feia una instància pública, seguiríem exactament igual durant anys, la qüestió del programari lliure, o altres propostes que el Sr. Reyes va qualificar com a més "clàssiques", com per exemple els contenidors soterrats, l'adequació del Parc de Joan Miró, la minideixalleria al mercat de Gavà, ara que el tindríem renovat, les intervencions d'urgència en el patrimoni monumental ,com per exemple el castell, ja que cada vegada que hi havia una tempesta queia un mur, o la referent al tema dels horts lúdics, respecte de la qual s'havia dit que es posaria ne marxa en aquesta legislatura. Per tot plegat, el Sr. Reyes va concloure que la posició d'ERC seria la del vot contrari a la totalitat dels pressupostos per a 2010.

De la seva banda el Sr. Sergi Engli, en nom del PPC , va dir que estàvem davant d'uns nous pressupostos, els setens des de que ell era regidor, indicant en aquest sentit que començaria com altres vegades havia fet, preguntant-se què era un pressupost, i contestant-se a sí mateix que no era més que una realitat prevista o desitjada, un plantejament bàsic de caràcter numèric respecte d'allò que pensàvem que seria la nostra realitat, tal com l'havíem previst o desitjat. En aquest sentit doncs, el Sr. Reyes va indicar que havia començat la seva intervenció en els termes assenyalats perquè quan el seu grup va rebre el projecte de pressupostos, el primer que va fer va ser donar-li una primera lectura en diagonal, percebent que després dels set anys que portava de regidor, era la sisena vegada que els comptes variaven numèricament, per bé que en comissió s'havia assegurat que ja no les tornarien a canviar més., desitjant que veritablement fos així, ja que dificultava molt l'estudi del document. En segon lloc, una altra cosa que li va cridar l'atenció, era que havia vist una retallada de la despesa i paral·lelament, una retallada també dels ingressos, la qual cosa li va semblar molt lògica, a diferència del que succeïa en el cas de l'Ajuntament de Madrid, tot sigui dit, on semblava que ho feien al revés. Tanmateix, el Sr. Engli va dir que immediatament a continuació, el seu grup va començar un estudi més acurat del pressupost, partint del fet essencial de que els diners públics eren de tots, i que per tant, atesa la seva condició de regidors, això els obligava a assegurar el millor resultat del diner que l'ajuntament percebia dels ciutadans i ciutadanes. D'altra banda però, abans d'entrar directament en l'anàlisi del contingut del document que els havia estat lliurat, el Sr. Engli va dir que en aquesta ocasió, al intervenir darrera del Sr. Reyes, ho tenia una mica difícil, atesa la profunditat de l'anàlisi que en aquesta ocasió havia fet del pressupost, la qual cosa li deixava molt poc marge de maniobra. En qualsevol cas, el Sr. Engli va dir que no era moment de demagògia, estàvem en una situació de crisi molt forta, i per tant, el que de veritat importava era una millor gestió, més eficiència i més eficàcia, la qual cosa volia dir tenir mes capacitat per produir més amb les mateixes bases d'actuació, és a dir, amb els mateix personal, els mateixos mitjans, etc. En definitiva, més pressupost amb igual personal. Doncs bé, si aquest era el criteri a emprar, en aquí ens trobàvem amb menys pressupost, però amb el mateix personal.

Així les coses, atès que semblava que la cosa no acabava de quadrar, el Sr. Engli va dir que el seu grup va fer una lectura més aprofundida, arribant a la conclusió de que si a aquests pressupostos se'ls hi havia de posar un nom, el que més s'escauria seria el de "Pressupostos

Matrix”, atès que en la seva opinió, es tractava d’uns pressupostos basats en una realitat virtual, que no tenia res a veure amb la realitat existent en la qual estaven immersos. En aquest sentit, el Sr. Engli va dir que es tractava tant sols d’un pur intent d’adaptació dels pressupostos a la dura realitat que en tocaria viure l’any vinent. Així les coses, el Sr. Engli va manifestar en primer lloc que aquests pressupostos no deixaven entreveure els aspectes positius que tota crisi tenia, ja que qualsevol crisi tenia, encara que no ho semblés, algun aspecte positiu, com per exemple, la possibilitat de permetre fer un estudi detallat de totes aquelles sobrecàrregues derivades d’una època de bonança, ja que com tot anava bé i sempre hi havien diners, ningú era conscient de la despesa supèrflua que s’havia anat acumulant, afegint en aquest sentit, i discrepant en aquest cas en concret de l’opinió expressada pel portaveu d’ERC, que el que sí estava clar era que hi havia encara molt de recorregut per retocar aquest pressupost, que encara hi havia capacitat per modificar-lo. A aquests efectes, el Sr. Engli va dir que la situació en la qual ens trobaríem l’any 2010 es caracteritzaria per patir, més que una crisi econòmica, una crisi de caràcter social, tota vegada que l’atur seguiria creixent, recordant que quan es va produir aquesta mateixa discussió l’any passat, l’atur a Gavà es trobava en el 8,5 %, mentre que ara estàvem en el 13 %, i pujant, afegint que a finals de l’any vinent era imprevisible conèixer a quines xifres s’hauria situat l’atur a la nostra ciutat, insistint en que mai es podia perdre de vista ni oblidar aquesta trista realitat, ja que desgraciadament, eren moltes les famílies que fins ara havien anat sobrevisquent, perquè encara gaudien de la cobertura de l’atur, però aquesta situació s’estava acabant, amb el benentès que amb 420 € no es podia arribar a fi de mes. Per això, el millor que es podia arribar a fer era millorar al màxim els resultats dels nostres pressupostos sense haver de demanar més diners als nostres ciutadans. En canvi, contràriament al que es venia dient, i com així havia estat comentat per part de tots els grups de l’oposició, desapareixia el fons de més de 300.000 €, tant venut l’any passat, per a emergències i contingències de caràcter social. A més, ens trobàvem també amb una puja real de la pressió fiscal, com així s’havia vist abans al parlar de les ordenances fiscals.

D’altra banda, el Sr. Engli va dir que, encara que potser no venia massa al cas, hi havia una diferència important entre impostos, taxes i preus públics, atès que mentre que els preus públics estaven directament relacionats amb els serveis públics, i les taxes només ho estaven indirectament, els impostos no hi tenien res a veure. Així les coses, el Sr. Engli va manifestar que aquesta petita disgressió guardava relació amb un anterior comentari de la Sra. Raquel Sánchez, a propòsit del cost dels serveis públics i la baixada d’impostos que per part d’ell mateix i del PPC s’havia proposat. Dit l’anterior, el Sr. Engli va manifestar que ens trobàvem també amb que promoció econòmica es quedava amb unes perspectives d’actuació de cara a l’any vinent bastant “light”, afegint que per bé que s’havia parlat bastant de turisme per part de la portaveu socialista, pel contrari, no l’havia sentit parlar de comerç, ni tampoc de restauració, cosa bastant inusual atesa la importància d’aquests dos sectors en el pes de l’economia local.

D’altra banda, i pel que feia a les inversions, el Sr. Engli va assenyalar que aquestes estaven sota mínims, assenyalant en aquest sentit que l’ajuntament s’havia anat sobrecarregant durant bastants anys d’obligacions que potser no eren del tot necessàries, com per exemple el cas dels agents cívics, funció o tasca aquesta respecte de la qual el PPC mai hi havia acabat d’estar d’acord, recordant a aquests efectes que en el moment de la implantació d’aquest servei, el seu grup ja havia manifestat que si calia augmentar la dotació de personal perquè Gavà necessitava disposar de major seguretat, o millorar el servei que es prestava a les entrades i sortides de col·legis, que s’augmentés la dotació de la policia municipal, la qual cosa no va ser acceptada, però seguïem amb els agents cívics, i seguim pagant els més de 300.000 € que ens costaven anualment. Així mateix va assenyalar també com a exemple de sobrecàrrega, la despesa en infraestructures, ja que a l’hora de la veritat, mai ens recordàvem que un nou edifici no era només

la despesa derivada de la seva construcció, sinó la despesa que comportava la seva posada en marxa, el personal, les despeses generals, aspectes aquests que mai es tenien en compte, però que ara ja començaven a comportar una seriosa càrrega per l'economia municipal, posant a més, com exemple, el nou edifici de l'ajuntament, aquell que tenia que suposar la centralització de tota l'activitat i serveis municipals, però que pel contrari, ja feia anys que estava provocant noves "deslocalitzacions", fet aquest difícilment comprensible. Tanmateix, i al marge d'aquestes sobrecàrregues, el cert era que tot i que semblava que el pressupost es retallava, comparat amb l'any 2009, el cert era que després de les successives modificacions de crèdit, ens quedàvem sense canvis: mateixa despesa de personal; mateixes despeses generals, amb poques o nul·les variacions; iguals despeses financeres, advertint que els tipus d'interès pujarien l'any vinent, amb el perill de que ens enganxéssim els dits; retallades en el cas del patronats, que eren l'eix en el qual aquest ajuntament fonamentava les seves polítiques socials, llevat del cas de l'empresa PRESEC, el pressupost de la qual pujava a sac, al menys en comparació amb les demés, per tal de compensar, suposadament, dos anys de sequera sense les clàssiques aportacions extra per treballs suplementaris; caiguda brutal de les inversions, com abans ja havia avançat, amb el resultat de que així ni ajudaríem a lluitar contra l'atur, ni ajudaríem a crear llocs de treball, reducció d'inversions a la policia municipal, esperant que fossin substituïdes pels plans del Govern central, si es que així acabava passant; i finalment, es començava a retornar algun crèdit. Pel que feia als ingressos, el Sr. Engli va destacar la reducció, petita enguany, en les entrades per impostos i taxes, que en realitat hauria de ser més gran com a conseqüència de la crisi, si no fos compensada per l'augment real de l'IBI. Així mateix va destacar la congelació dels ingressos derivats de les multes, però el que realment va dir que calia destacar més era l'important caiguda en les aportacions de l'Estat, i especialment de la Generalitat, institució aquesta que es deia que sempre havia lluitat per atorgar un major finançament als ajuntaments, lligant aquesta qüestió amb una intervenció que s'havia fet anteriorment a propòsit del finançament dels ens locals i indicant que comencés la Generalitat a donar exemple.

D'altra banda, i en relació al pressupost de l'ajuntament, el Sr. Engli va dir que el que trobava pitjor d'aquest era que no definia ni donava cap solució a algun dels problemes existents, com per exemple el binomi crisi i atur; GTV, SL i l'apagada analògica, sense saber que passaria finalment amb aquesta empresa i amb els seus treballadors; també la qüestió de Ràdio Sellarès, i com quedaria aquesta després de que l'ajuntament de Viladecans digués definitivament que ja no pensava posar-hi ni un euro més; tampoc es veia cap cosa clara respecte del nou conveni de l'ajuntament, per bé que no tenia traducció en el pressupost perquè encara no s'havia signat, demanat però una mica més de celeritat en la seva aprovació. Així mateix, i pel que feia als pressupostos dels patronats, el Sr. Engli va destacar la congelació de les pràctiques de serveis socials en el cas de Serveis comunitaris, atès que les transferències augmentaven significativament més de 70.000 €, afegint que si això era un pressupost social, que baixés Déu i ho veïés, o Mao pels no creients: i si a aquesta baixada dels 70.000 € s'hi afegia la desaparició dels 300.000 € previstos l'any passat per a contingències, arreglats estàvem. Esports mantenia una bona línia, tranquil·la, per bé que li mancava una mica d'esperit, com si finalment es quedés lleugerament curt, mentre que en canvi, era molt curiós comprovar la davallada important en el cas de Patrimoni cultural, afegint que com s'havia indicat abans, a Cultura sempre li tocava el rebre en temps de crisi, mentre que en el cas de l'IMPAC, braç executor de l'activitat econòmica de l'Ajuntament de Gavà, aquí calia dir clarament que s'havia caigut en un important error, ja que precisament era aquell ens que ens havia de servir per aconseguir que la ciutat de Gavà tirés endavant, creixés i patís una mica menys la crisi, el que calia que estès ben dotat econòmicament. En tot cas però, va dir el Sr. Engli, els alegrava que alguna de les reduccions les hagués provocat la reducció al Bruguer, així com el fet de veure una certa

austeritat en el cas de la Fira d'Espàrrecs, ja que el seu grup tenia convicció que la fira seguiria sent la mateixa encara que comptés amb un pressupost més reduït. Pel que feia a les empreses municipals, va manifestar que els pressupostos d'aquestes no eren res més que un somni, i sinó, només calia veure el pressupost de GTI, indicant en aquest sentit el Sr. Engli que desitjava que es portés a terme el conveni que es va signar amb l'anterior gerent de l'IMPSOL, i per tant, es mantingués el pagament de la quantitat establerta anualment, ja que en cas contrari això comportaria una gran sotrac pel pressupost. Al mateix temps, el Sr. Engli va dir que les previsions en les vendes de terrenys, locals, etc. eren pràcticament les mateixes des de feia tres anys, afegint que com era possible que a ningú se li hagués acudit encara la idea de baixar els preus; així les coses, el Sr. Engli va recomanar que es baixessin els preus de venda, ja que potser d'aquesta manera es podria realitzar alguna cosa d'aquest patrimoni. Finalment, va dir que en altres casos, no es tractava més que de purs moviments interns, com en el cas de Gavanenca d'Obres, que no tenia cap més transcendència, atès que continuaria tenint la mateixa càrrega de treball.

Així les coses, i com a conclusió, el Sr. Engli va dir que d'entrada, aquest pressupost semblava una cosa, però a l'hora de la veritat n'era una altra, ja que estàvem en presència d'un pressupost insuls, sense esperit, acomodaticí i res més. Certament, el Sr. Engli va dir que s'havia tingut de sentir dir moltes coses, les més boniques endevinaire o malastruc, encara que d'altres preferia no recordar-les, però al capdavall, calia reconèixer que sempre acabava endevinant el que passaria, i en aquest sentit, va dir que ben aviat hauríem de tornar a fer modificacions de crèdits, ja que només calia veure l'estat de situació del pressupost d'ingressos i despeses de l'ajuntament a 14 d'octubre, per comprovar que el marge de maniobra era zero. Finalment, tota vegada que al parlar de les taxes en el punt anterior així ho havia promès, va dir que faria un petit comentari sobre la implicació de les reduccions d'impostos, indicant a aquests efectes que des del punt de vista del PPC, el més important era la eficiència en la despesa, entesa com a obtenir millors resultats amb els mateixos diners, o aconseguir el mateix amb menys ingressos, afegint que el seu grup estava convençut que en aquest pressupost era possible reduir els ingressos aconseguint una major eficiència, sense haver de tocar la despesa social, assenyalant que feia un especial èmfasi en el fet de no tocar la despesa social, per tal de que mai no se li podés dir que no pensava en els ciutadans de Gavà. Doncs bé, la retallada d'impostos que proposava el PPC representava, més o menys, 1.100.000 € de baixada d'ingressos en el pressupost, que es podien haver compensat perfectament amb accions com l'eliminació dels agents cívics (315.000 €), reducció de 60.000 € en atencions protocol·làries, reducció de 100.000 € en la partida de difusió i divulgació, reducció de 200.000 € en la partida d'estudis i treballs tècnics, veritable calaix de sastre, reducció de 92.000 € a Gavà Televisió, reducció de 500.000 € en l'aportació a PRESEC, indicant que no hi havien variacions significatives entre el servei prestat per PRESEC feia dos anys i ara, i finalment, supressió de la partida de 42.000 € adreçada a ascensors, que no s'havia tocat en aquests darrers tres anys; doncs bé, tot això significaria una retallada de despeses de 1.250.000 € amb la qual cosa, encara en sobrarien 150.000 € que l'ajuntament podria destinar, per exemple, a finalitats socials, o al que decidís més important.

Seguidament, i entrant en el segon torn d'intervencions, va tornar a prendre la paraula la Sra. Raquel Sánchez, la qual va manifestar que faria un comentari a totes i cadascuna de les intervencions que havien fet els diversos portaveus dels grups de l'oposició, començant per la intervenció del Sr. Ibáñez, portaveu de Ciutadans. Així doncs, la Sra. Sánchez va dir que en tot cas, calia tenir molt present que hi havia una part de la despesa que era molt rígida, que s'havia de garantir any rera any, sense perjudici de que, a més, hi havia una part de la despesa que tenia

un caràcter més voluntari, que obeïa a una voluntat i a una direcció política, dient que era en aquí on cada un dels grups polítics tenia el seu marge d'actuació per tal d'endegar aquelles polítiques públiques que tingués per convenient. Per això, l'equip de govern, format pels grups municipals del PSC i d'ICV-EUiA, havia aprofitat aquest marge voluntari en la despesa per orientar de manera prioritària un pressupost que, tot sigui dit, havia patit la disminució dels ingressos, cap a la implementació de polítiques socials que en aquests moments eren més que mai necessàries, a l'igual que aquelles que eren més importants per l'activació econòmica a la nostra ciutat. Així mateix, la Sra. Sánchez va dir que s'havia fet per part de Ciutadans, però també per la major part dels grups municipals de l'oposició, una referència al cost del personal eventual, referència ja repetitiva en els plens de pressupostos, com si es parlés de mers objectes de decoració, que a més a més, tenien un pes molt important en el pressupost, etc., indicant-se a aquests efectes per part de la Sra. Sánchez que tenien el pes que comportava la retribució justa i digne al treball que desenvolupaven, i això, a més de reconèixer que tots els grups polítics, a excepció del grup municipal socialista, tenien a la seva disposició, i així es va pactar i a tothom li va semblar bé, que tots els grups disposessin d'una persona, amb el caràcter d'eventual, que els donés suport o els assessorés en la seva tasca, personal que entrava també dins de l'apartat general de "personal eventual", la qual cosa comportava que, per a ser coherents, si es feien referències al cost del personal eventual, es tingués també present el personal a disposició dels diversos grups municipals, reiterant a la vegada que percebien la retribució justa i digne, en funció del treball que desenvolupaven, persones d'altra banda qualificades professionalment, directius d'aquest ajuntament, imprescindibles i necessaris per garantir la bona marxa de l'ajuntament. D'altra banda, la Sra. Sánchez va dir que també s'havia fet referència des de Ciutadans als increments en les partides de subministraments, indicant que només es tractava d'un previsió, i per tant, no calia que es plantejessin dubtes sobre l'hipotètic destí futur d'aquests augments, ja que responien essencialment a increments de tarifes en electricitat, etc., afegint que només s'havia intentat fer una previsió realista de les mateixes. Pel que feia a la qüestió del deute, la Sra. Sánchez va dir que era l'imprescindible i necessari per fer front a les inversions de l'ajuntament, indicant que el seu grup municipal sempre s'havia entès la inversió des del punt de vista de la inversió productiva, econòmicament i socialment, i en aquest sentit, l'equip de govern no pensava renunciar a fer aquesta inversió, ni que fos en un any de crisi econòmica, per molt que veiessin minvats els ingressos corrents. D'altra banda, i pel que respecta al Patronat Municipal de Serveis Comunitaris, en el sentit de que per part de Ciutadans no semblava veure's massa clar l'increment de les partides socials, la Sra. Sánchez va recordar que havia detallat els percentatges d'increments en aquestes partides socials, assenyalant com a exemple un 27 % més en prestacions a les famílies en atenció primària, un 12 % més d'ajuts a les famílies, un 33 % més dels recursos adreçats a les entitats socials, i tot això a banda de la resta de partides que abans havia esmentat, i això sense tenir en compte que l'any passat ja s'havia produït un augment molt important en aquestes partides socials. Respecte del pressupost de l'IMPAC, la Sr. Sánchez va dir que havia donat explicacions detallades respecte de quines eren les partides d'aquest organisme que es veurien afectades per la reducció, que en el fons responia a una reestructuració del capítol I, però recordant alhora al Sr. Ibáñez que s'havia previst com sempre per a la Fira d'Espàrrecs, la qual cosa d'altra banda no representava cap novetat, atès que aquesta havia estat sempre la línia d'actuació mestre de l'equip de govern, de donar protagonisme al camp, a l'agricultura, als pagesos, afegint que aquest any, tampoc es posaria en risc l'essència de la nostra Fira. Respecte de la promoció de l'activitat econòmica, la Sra. Sánchez va dir que per bé que l'IMPAC experimentés una important davallada en els seus ingressos, l'igual que la resta d'organismes municipals, fruit de la situació conjuntural que estàvem travessant, també s'havia insistit reiteradament que les partides de l'IMPAC referents a la promoció econòmica i a l'ocupació, no es veurien en absolut afectades, afegint que les actuacions endegades l'any passat relatives al Pla d'activació econòmica continuaven sent

vigents, i es continuarien portant a terme durant aquest any 2010, atès que l'equip de govern, aquesta era també una de les seves prioritats per aquest any. D'altra banda, i en relació al fet que l'any passat havia augmentat la tirada del Bruguers, i enguany disminuïa, la Sra. Sánchez va recordar que l'any passat, paral·lelament van disminuir altres partides, amb la finalitat de conjuminar tots els esforços de comunicació a través del Bruguers, afegint que aquest es continuaria actuant exactament igual, per bé que amb l'esforç d'estalvi i d'austeritat que s'havia demanat als gestors, aquest any encara es fa més necessari un ajustament en aquesta partida. Respecte dels dubtes que es formulaven des de Ciutadans en relació als mitjans de comunicació, Ràdio Sellarés, Gavà Televisió, etc., dubtes que es plantejaven també des d'altres grups de l'oposició, la Sra. Sánchez va manifestar que la posició de l'equip de govern era la del manteniment d'aquests serveis, ja que estaven previstos en la seva integritat els pressupostos per aquests mitjans. Així mateix, i en relació a PRESEC, entès com un gegant que anava creixent sense control, etc., l'equip de govern i la mateixa ciutadania en tenien una percepció completament diferent, atès l'alt grau de satisfacció col·lectiva envers aquest servei municipal, recordant la mateix temps que, com havia indicat el Sr. Engli, cada any s'havien tingut de reconèixer treballs extraordinaris o majors treballs que s'havien encomanat a dita societat, treballs que s'havien realitzat i que per tant, eren una realitat ben tangible, la qual cosa no significava més que intentar adaptar el pressupost a l'evolució d'allò que la societat demanava respecte de nous serveis. D'altra banda, i en relació a l'aportació que feia Gavanenca d'Obres al Club de Futbol Gavà, la Sra. Sánchez va dir que Gavanenca era una societat de capital íntegrament municipal, i per tant, el que s'estava fent era finançar, subvencionar i donar suport a una entitat esportiva, com la que es podia fer no només des del Patronat Municipal d'Esports a les entitats esportives, sinó també a la resta d'entitats existents a la nostra ciutat que no tenien una caràcter estrictament esportiu, sinó cultural, recreatiu, etc. Finalment, i pel que feia al que semblava que es volia dir des de Ciutadans, en el sentit de que "no se gasta más porque no hay más", la Sra. Sánchez va dir que res d'això, sinó que es gastava allò que s'havia previst en un pressupost realista, que tocava de peus a terra, prioritzant les polítiques que per l'equip de govern eren més importants, afegint en últim terme que si els ingressos fossin diferents i majors, els pressupostos serien també diferents i majors, però també s'assemblarien als pressupostos d'anys anteriors, ajustats sempre a les veritables necessitats de la ciutadania de Gavà.

Respecte de les crítiques formulades pel Sr. Ramon Castellano, en nom del grup de CiU, la Sra. Sánchez va dir que li costava molt d'entendre quines eren les veritables crítiques que es formulaven al pressupost, ni quin era també de veritat el seu posicionament, afegint que dubtava que realment el Sr. Castellano es cregués i hagués analitzat degudament els posicionaments que defensava, indicant que respecte de l'afirmació del Sr. Castellano de que l'any passat s'havien presentat uns pressupostos erràtics, en els quals gaire bé es venia a negar l'evidència de la crisi, la Sra. Sánchez va dir que desconeixia en quin ple havia estat present el Sr. Castellano, ja que precisament l'any passat s'havia tractat profundament aquest tema, i per això l'any passat ja s'havia previst una partida de reserva de garantia social, a la vegada que també s'havia previst una partida especial com a pla d'activació econòmica, amb la qual cosa, mai s'havia negat per part de l'equip de govern una situació de crisi econòmica. Així mateix, respecte de les referències a les necessitats dels barris d'Ausiàs March i de Ca n'Espinós, indicant que malgrat haver-se destinat aquest any 750.000 € considerava que hi havien encara necessitats d'última hora, la Sra. Sánchez li va demanar que li expliqués quines eren aquestes necessitats, o a que es volia referir amb dita afirmació, com si quan es produïa una necessitat, una emergència o una urgència d'última hora, els serveis municipals romanguessin impassibles i no actuessin, i això, sense entrar ara en la Llei de barris, i la seva aplicació a un d'aquests barris en concret, mentre que no es podia dir el mateix respecte dels 23 anys de govern de CiU, en els quals molta cosa no

s'havia fet en aquests barris pels quals patia tant. Així mateix s'havien fet referències genèriques a la qüestió de l'IVA, indicant la Sra. Sánchez que en aquesta matèria l'ajuntament no tenia cap marge d'actuació, mentre que respecte del tema de la negociació col·lectiva, també era evident que en les previsions del Capítol I s'havia tingut en compte que l'ajuntament estava immers en una negociació d'aquestes característiques, per bé que calia tenir present que ara no era en el moment d'entrar en detalls, només per respecte a la taula de negociació i als representants dels treballadors democràticament elegits.

D'altra banda, i pel que feia a les valoracions generals d'ERC, en les quals semblava posar-se en dubte el model d'ajuntament o el model de ciutat, atès que es venia a dir que aquests pressupostos s'adaptaven a la situació de crisi, però portàvem un anys amb un model d'ajuntament que ara havia esdevingut inassumible, en cap cas era així, ja que el grup municipal del PSC seguia defensant el model d'ajuntament actual i el que s'havia portat a terme durant aquests darrers trenta anys, així com el model de ciutat actual, respecte de la qual n'estaven molt orgullosos, a l'igual que la ciutadania de Gavà, i per això continuava refrendant la seva confiança en aquest equip de govern. Per altra part, i en relació al pes del Capítol I, el pes del personal eventual, etc., la Sra. Sánchez va demanar que es podia fer, preguntant-se si s'havia d'acomiar a gent en un moment de crisi com l'actual, incrementant l'atur, i això sense perjudici de constatar que el personal no era una entelèquia, sinó que es tractava de persones, de tècnics, d'administratius, de personal que prestava serveis a l'escola Maria Felip, els assistents socials, els monitors d'esports, etc. D'altra banda, i en relació a l'afirmació de que l'any passat no s'havien previst mesures importants, la Sra. Sánchez va assenyalar que s'havia creat el Fons de garantia social i el Pla d'activació econòmica, com abans ja havia indicat, afegint que les partides que es finançaven en base a aquests fons, continuaven, recordant a aquests efectes que quan l'any passat es parlava d'aquest fons de garantia social, hi va haver un debat sobre la forma i a on havia d'estar d'aquest fons, arribant-se fins i tot a generar una certa sospita respecte de si aquest fons, pel fet d'estar a Alcaldia, podria fer-se servir també per a altres finalitats, assenyalant-se en aquells moments per bona part de l'oposició que el millor hagués estat situar-lo en el Patronat de Serveis Comunitaris; doncs bé, el que s'havia fet aquest any havia estat precisament incorporar aquesta partida dins de l'esmentat Patronat Municipal de Serveis Comunitaris. Pel que feia al Pla d'activació econòmica, també s'havia explicat a la Junta de l'IMPAC en quines partides s'havia destinat el seu import, i per tant, era absurd pensar que l'ajuntament havia deixat de banda aquest any la seva tasca en el foment de promoció de la nostra activitat econòmica; per això, no es podia compartir la valoració que es feia des d'ERC de que teníem cada vegada més una administració més ineficient i més burocratitzada, sinó que més aviat el contrari, es disposava de l'administració amb l'estructura justa i necessària per afrontar les necessitats de la ciutadania i tirar endavant el model de ciutat que havia estat refrendat per la ciutadania, atorgant reiteradament el vot al PSC i també a ICV-EUiA,. Així mateix, i respecte de les referències fetes per ERC envers els ingressos patrimonials provinents de l'activitat urbanística, la Sra. Sánchez va dir que hi havia una part petita del conjunt dels ingressos que venia finançada pels ingressos patrimonials, incloses les concessions administratives, que no tenien res a veure amb l'activitat urbanística, a l'igual que els drets de superfície, com era el cas el col·legi a construir a La Sentiu. En definitiva, la Sra. Sánchez va dir que compartia la valoració global d'ERC de que la crisi, a més dels treballadors i les forces productives, també la patia l'ajuntament, cosa ben certa, en la mesura en que l'ajuntament era també un agent econòmic que estava en un entorn determinat, assenyalant que ja havia esmentat en la seva intervenció com la situació actual de crisi afectava l'ajuntament. Finalment, i en relació a les esmenes que ERC havia presentat al pressupost, la Sra. Sánchez va dir que tampoc s'estava tant lluny respecte de la proposta de l'equip de govern, ja que fonamentalment, hi havia

una partida en la que ERC fonamentava la seva diferència o el seu decrement, que eren les despeses del Pla de Ponent, previstes en el pressupost de GTI, afegint que a banda de que històricament hi havia un desacord entre el PSC i ERC respecte del Pla de Ponent, qüestió aquesta en la qual mai es posarien d'acord, el cert era que pel que feia a la resta de partides, les diferències no eren tant significatives. En tot cas però, la Sra. Sánchez va dir que la sorprenia el fet que ERC repetís que l'equip de govern hagués negat la crisi, indicant en aquest sentit que com a oposició, els hi podria dir el mateix, ja que venia reiterant esmenes plantejades en diversos anys anteriors, en els quals la situació de crisi era absolutament inexistent. En qualsevol cas, i pel que feia a la partida participativa plantejada per ERC, la Sra. Sánchez va dir que era evident que l'equip de govern era sensible a aquestes qüestions, i en aquest sentit, l'ajuntament materialitzava aquestes necessitats a través del contacte dia a dia que es tenia amb les entitats gavanenques; per tant també les prioritats de les entitats, dels col·lectius, de la ciutadania, que feien arribar dia a dia, orientaven sens dubte la confecció del pressupost, raó per la qual es considerava que no calia la creació d'aquesta nova partida participativa. En relació a l'esmena per a la implementació del programa de socialització de llibres de text als centres públics de primària i secundària, tal i com s'havia explicat en la corresponent comissió informativa i en la junta de govern respectiva, l'actual valor de la partida que era al voltant d'uns 45.000 €, contemplava la continuació de la tasca de la implementació progressiva d'aquest programa, i per tant, com a segon any d'implementació de dit programa, i atesa l'experiència assolida el primer any, entenien que la quantia assignada seria suficient per atendre els objectius fixats d'arribar a tots els escolars de la ciutat. Respecte de l'esmena consistent en la creació d'una partida específica per a beques de llibres, molt relacionada amb l'anterior, la Sra. Sánchez va dir que, malgrat no ser específica en el pressupost, el suport municipal a l'adquisició de material escolar i llibres que representava el projecte de socialització, a la qual se li havia d'afegir també l'atorgament de beques de llibres o altres a aquelles famílies que es trobaven en una situació que requeria el suport municipal, portava a que potser parlàrem ja de xifres similars. També respecte de l'esmena específica en relació a les beques per a la formació d'adults en atur, la Sra. Sánchez va dir que des de la Regidoria de Promoció Econòmica es programaven cursos per a aturats i per a persones en actiu, cursos que no tenien cap cost pels participants, afegint que si es donava el cas que alguna persona aturada precisava de majors necessitats de formació, també es facilitava, de la mateixa manera que si es detectava una manca de recursos econòmics, també existien eines i recursos per donar suport, com podien ser altres beques d'aquest ajuntament o d'altres administracions, o per la via del suport familiar. D'altra banda, i en relació a l'esmena sobre el cinema en català, la Sra. Sánchez va manifestar que es compartia la idea i a més, no es negava tampoc la possibilitat d'exhibir pel·lícules en català, com d'altra banda ja s'havia fet en alguna ocasió a l'Espai Maragall, per bé que - va dir - que aquest equipament no estava adreçat específicament al cinema, i a més, que el comprimis d'exhibir totes les pel·lícules en català que s'estrenessin al nostre país, era inassumible, considerant la programació escènica que s'hi desenvolupava i l'ús que es donava a dit equipament per les entitats. Pel que feia a les esmenes al pressupost d'inversions, i més en concret la petició de la instal·lació de contenidors soterrats a la illa, la Sra. Sánchez va dir que no hi havia cap problema en la recollida d'escombraries a la illa de vianants, atès que el sistema actual (contenidors i porta a porta, segons els casos), era del tot efectiva. Així mateix, i respecte de l'adequació del Parc de Joan Miró, la Sra. Sánchez va manifestar que, a l'igual que s'havia dit l'any passat en aquest mateix ple de pressupostos, les obres ja estaven aprovades i adjudicades a Gavanenca d'Obres, i que les obres ja es van portar a terme entre el febrer i el maig d'enguany, aproximadament. Pel que respecta a l'esmena referent als horts lúdics per a la gent gran, estaríem parlant de la necessitat d'adquirir terrenys que en aquests moments eren de propietat privada, i en aquests moments, l'ajuntament no tenia capacitat suficient per front a la seva adquisició, llevat que no s'acudís a un major endeutament, la qual cosa no semblava massa

raonable en aquests moments, per bé que l'equip de govern compartia la filosofia que inspirava propostes com les plantejades. D'altra banda, i en relació a la partida de 100.000 € per a la implementació del programari lliure a tots els departaments de l'ajuntament, organismes autònoms, etc., la Srs. Sánchez va dir que la implantació de qualsevol programa informàtic sempre s'havia fet triant quina era la millor solució tècnica per garantir l'eficiència, eficàcia i operativitat del servei, així com de les pròpies necessitats de l'ajuntament, de tal manera que ja teníem programari lliure a l'ajuntament, per bé que no a tots els àmbits municipals, ja que no a tot arreu eren possibles solucions d'aquest tipus, i això sense perjudici de que anualment hi havien consignacions per anar implementant progressivament aquests sistemes de programari lliure. En relació a la minideixalleria proposada al nou mercat, la Sra. Sánchez va dir que la futura remodelació que es portés a terme del mercat municipal de la Plaça Catalunya, inclouria criteris de sostenibilitat, com per exemple la gestió del seus propis residus, afegint que quan s'elaborés en el seu moment la redacció del nou projecte, seria el moment per estudiar quina seria la millor opció de cara a la gestió de dits residus. Per últim, i pel que feia a l'ampliació del centre de salut de Gavamar, s'havia de dir que l'actual horari de prestació de serveis al centre de salut així com la no necessitat de les instal·lacions era una qüestió consensuada amb la direcció del centre, i per això, aquest equip de govern no dubtaria quan fos necessari, una prestació del servei òptima, afegint no només els serveis que es proposaven per part d'ERC, sinó els que realment fossin necessaris, per bé que ara, en aquests moments, no hi havia constància de dites necessitats. Ja per acabar, respecte de les intervencions d'urgència pel que feia al castell d'Eramprunyà, la Sra. Sánchez va dir que aquest Ajuntament de Gavà havia signat un conveni amb la Diputació de Barcelona, per tal de fer front a les eventualitats descrites en la proposta, però no només això, sinó inclòs per anar més enllà, treballant sempre pel futur d'aquest element tant simbòlic per a la nostra ciutat, sense perjudici d'assenyalar que aquest ajuntament complia amb totes i cadascuna de les obligacions que com a titular del bé li corresponien.

En últim terme, i pel que feia a la intervenció del PPC, la Sra. Sánchez va indicar en primer lloc que si els comptes canviaven cada any, no era pas per la voluntat municipal de marejar a ningú, sinó per les successives variacions produïdes en el Pla General Comptable de les Administracions Públiques, d'adaptació obligatòria per aquestes, i per tant, també per l'Ajuntament de Gavà. En tot cas però, la Sra. Sánchez va recordar al Sr. Engli que l'any passat, al introduir-se determinats canvis en algunes partides per tal de facilitar-ne la seva comprensió, ell mateix va expressar la seva opinió favorable als canvis introduïts, raó per la qual calia relativitzar la seva intervenció respecte dels canvis constants en els criteris comptables o en determinades partides, intervenció que, fins i tot, li havia semblat que s'havia formulat amb un to una mica negatiu cap a l'equip de govern, quan aquest no en tenia cap responsabilitat. D'altra banda, la Sra. Sánchez va dir que la valoració general del pressupost exposada pel Sr. Engli, havia estat ja rebatuda en les seves intervencions anteriors, al donar resposta a les intervencions formulades en el seu moment per la resta de portaveus de grups de l'oposició. A la vegada, la Sra. Sánchez va recordar que en el marge de despeses voluntari en el qual era possible exterioritzar unes determinades polítiques públiques, les prioritats del PPC no eren les mateixes que les de l'equip de govern, de la mateixa manera que quan el Sr. Engli havia dit que calia més eficàcia i eficiència en la gestió del pressupost, la Srs. Sánchez va manifestar que aquesta era una afirmació que l'equip de govern subscribia totalment, ja que aquesta era la política que els havia guiat sempre des de feia molts anys, i no només en moments de crisi com els actuals, afegint a més altres principis que havien guiat també sempre l'acció de l'equip de govern, que no havien estat esmentades pel Sr. Engli, com la responsabilitat i el rigor. D'altra banda, i respecte de les afirmacions de que amb igual nombre de personal, s'hauria de fer més, la Sra. Sánchez va preguntar-se si amb això el que es volia era acomiadar personal, assenyalant a aquests efectes que aquesta no era la premissa de partida d l'equip de govern, atès que qualsevol

treballador de l'ajuntament era, abans que res, una persona, que a més, prestava adequadament la seva feina, i pe tant, l'equip de govern no tenia cap intenció d'acomiadar personal en aquests moments. Respecte del concepte de "pressupost virtual" a que havia fet referència el Sr. Engli, la Sra. Sánchez va manifestar que cada any s'aprovaven, es tiraven endavant i s'executaven d'acord amb les seves previsions, raó per la qual l'afirmació del Sr. Engli era una afirmació gratuïta, assenyalant a més, encara que al Sr. Engli no li agradés escoltar-ho, que cada any donava una visió alarmista del pressupost. Per altra banda, i respecte de l'afirmació del Sr. Engli, segons la qual l'actual situació de crisi era una ocasió excepcional per "estudiar totes les sobrecàrregues que portàvem a les nostres espatlles", la Sra. Sánchez va dir que no la compartia en absolut, afegint que en realitat no sabia a què es volia referir, si al 30 % de tasques assumides pels ajuntaments que no els pertanyien, tot i no tenir un finançament adequat, o a una altra cosa. Per tant, va preguntar-se la Sra. Sánchez, què fer?, calia deixar de prestar aquests serveis necessaris per una manca de finançament? Calia deixar d'atendre necessitats com les de llar d'infants de la nostra ciutadania?. Així mateix, i pel que feia a l'afirmació de que en aquests moments no s'haurien de demanar més diners als ciutadans via impostos, la Sra. Sánchez va recordar que tot just s'havien acabat d'aprovar unes ordenances fiscals que de fe, comportaven una congelació d'impostos i taxes per a la ciutadania de Gavà, sense perjudici de que era també obligació de l'ajuntament garantir els recursos que després revertien als ciutadans via serveis. Per altra banda, i en relació a les referències que havia fet el Sr. Engli respecte de les taxes i els impostos, la Sra. Sánchez va dir que aquests servien fonamentalment per cobrir el dèficit de les taxes, ja que com era prou conegut, la major part de les vegades les taxes no cobrien el preu de la prestació del servei, raó per la qual els impostos esdevenien tant importants. Així mateix, respecte d l'afirmació del Sr. Engli de que no havia sentit parlar durant la seva intervenció de qüestions tals com el turisme o la restauració, la Sra. Sánchez va manifestar que sí que havia parlat àmpliament del turisme al parlar de l'IMPAC, fent referència al Pacte de la Zona Delta, continuant amb les activitats que s'havien dut a terme, i afegint que pensava que era una fórmula intel·ligent de promoció del turisme, no només a Gavà, sinó a tot l'àmbit de la zona Delta. Per altra banda, i pel que feia als agents cívics, la Sra. Sánchez va dir que era una aposta de l'equip de govern, un programa específic darrera del qual hi havien 14 persones treballant, amb l'afegit que si es deixava de prestar aquest servei, cosa que no es volia fer, la ciutadania se'n ressentiria. Per altra banda, i en relació a les afirmacions del Sr. Engli respecte de determinades infraestructures, com per exemple, aquest ajuntament, la Sra. Sánchez va manifestar que es tractava d'una infraestructura construïda ja feia anys, i la feina que ara ens ocupava era parlar d'aquest projecte de pressupost pel 2010, tot i que es tractava d'infraestructures que estaven al servei de la ciutat i que es justificaven des del punt de vista de la inversió social i productiva, tenint en compte, evidentment el cost de manteniment de dites infraestructures; i això sense perjudici d'apuntar que no tenia clar si el Sr. Engli volia qüestionar també altre infraestructures contemplades en aquest pressupost, com el Parc de Bombers, la remodelació de Can Torelló, o les millores en altres equipaments municipals, les obres de millora del Col·legis, et. Per altre part, i respecte de les importants aportacions a PRESEC, que pujaven a sac en opinió del Sr. Engli, la Sra. Sánchez va assenyala que no era cert, ja que en aquí el que es feia no era altra cosa que reconèixer a PRSEC l'import que necessitava per finançar el manteniment de la nostra ciutat, d la mateixa manera que el 80 % de la despesa de PRESEC responia a Capítol I, amb la qual cosa, ja e podia veure el poc marge de maniobra de que es disposava. Així mateix, va negar la retallada d'inversions a que havia fet referència el Sr. Engli, ja que s'anaven assumint els compromisos de inversions que tenia l'equip de govern, per bé que potser el ritme no era el mateix que l'emprat en anys anteriors, però en cap cas es podia parlar de retallada d'aquelles. També, a més de negar la pujada de l'IBI esmentada pel Sr. Engli, com d'altra vegada ja s'havia explicat diverses vegades, la Sra. Sánchez va reiterar el posicionament que abans ja havia expressat envers els mitjans de comunicació, mentre que

finalment, respecte del conveni del personal, va recordar el que ja havia dit abans, que no era correcte discutir en aquesta seu qüestions que s'havien d'abordar en la mesa de negociació, ni que fos només per respecte al seus actors, tot i que confiava en que arribarien a un acord. Ja or acabar, davant l'afirmació de que al tractar-se d'un pressupost virtual, s'haurien de fer modificacions de crèdit, la Sr. Sánchez va manifestar que si, que si era necessari, es farien les que calguessin, afegint que aquestes venien contemplades en la normativa d'hisenda i per tant, no tenien res d'extraordinari. En últim terme, la Sra. Sánchez va dir que sota dl discurs de cadascun dels diversos grups de l'oposició, el que hi havia era més demanda de serveis, mentre que es valorava molt poc les retallades que s'havien produït en les despeses, i realment, el que caldria seria, potser, fer una crida a la responsabilitat, al rigor i a la solidaritat, reconeixent el que s'havia de reconèixer, sense que l'anterior volés dir que l'equip de govern qüestionés la bondat de tots i cadascun dels pressupostos que s'havien aprovat en anys anteriors, perquè si la situació fos diferent, i els ingressos fossin superiors, també aquest pressupost s'aproparia molt als pressupostos d'anys anteriors.

De nou va tornar a prendre la paraula el Sr. Miguel Ángel Ibáñez, en nom de Ciutadans, el qual va indicar que les matemàtiques eren tossudes: si al pressupost del Patronat de Serveis Comunitaris de 2009 se li afegia la reserva de garantia social que es va dotar l'any 2009 en el pressupost de l'ajuntament, Serveis Comunitaris baixava un 5,21%. No era una qüestió política, sinó matemàtica, va dir el Sr. Ibáñez, i després cadascú ho interpretaria com voldria, però la realitat era aquesta, la baixada era d'un 5,21 %. En segon lloc, parlar de que estàvem davant d'un pressupost rigorós, quan l'equip de govern contemplava una pujada del 17 % en cas de la llum, i d'un 48 % en el cas del gas, potser que ens poséssim tots a casa i comencéssim a tancar interruptors. Així mateix, es podia parlar de prioritats, de tot el que es volgués, però la partida de l'IMPAC baixava un 23,44 %, amb el resultat de que un organisme autònom tant bàsic per ajudar a afrontar la crisi a la nostra ciutat tenia una davallada de prop de la seva quarta part. Respecte del tema del Bruguers, ni que fos a títol anecdòtic, el Sr. Ibáñez va agrair que li donessin la raó, quan es pensava que li dirien el contrari. Respecte de GTV, el Sr. Ibáñez va dir que tot i la partida pressupostària que li havien assignat, se seguia preguntant que faria GTV a partir d'abril si no podia emetre en analògic, mentre que finalment, respecte del personal eventual i assessors, el Sr. Ibáñez va manifestar que estava absolutament convençut que formaven part del que un altra grup municipal havia classificat com la càrrega afegida dels anys bons, indicant en últim terme que si l'obstacle el constituïen els assessors dels grups municipal, per part del grup de Ciutadans no hi havia cap tipus de problema: es podia enraonar parlar ràpidament per buscar una solució de manera immediata.

Per la seva part el Sr. Ramon Castellano, en nom de CiU, va dir que esperava que la Sra. Raquel Sánchez entengués que li havia de fer una rèplica, amb el desig de que no s'ho prengués a títol personal, sinó de portaveu a portaveu. Així les coses, el Sr. Castellano va manifestar que enllaçant amb la referència que el portaveu de Ciutadans havia fet a propòsit dels assessors, considerava que la tasca dels assessors dels grups de l'oposició era una tasca molt important, i per tant, l'havia de defensar, afegint a aquests efectes que quan ell mateix va prendre possessió del seu càrrec el 2007, els auxiliars administratius al servei dels grups de l'oposició no arribaven a un sou de 1000 €, amb el benentès que aquests dos darrers anys s'havia regularitzat la seva situació a 1000 i escaig euros. Per això, va preguntar el Sr. Castellano, si la Srs. Sánchez considerava que aquesta despesa comportava una càrrega tant important, podia contestar quan

cobraven els càrrecs de confiança de l'equip de govern? D'altra banda, el Sr. Castellano va recordar que la Sra. Sánchez havia dit que CiU no havia fet pràcticament res o molt poca cosa durant aquests darrers 23 anys a Ca n'Espinós, preguntant a la vegada a la Srs. Sánchez qui havia construït els pisos d'ADIGSA a Ca n'Espinós, el Sr. Pasqual Maragall, President del primer govern tripartit, o pel contrari, s'havien construït en l'etapa del President Sr. Jordi Pujol? Quantes vegades havien visitat els Presidents de la Generalitat actual, Srs. Pasqual Maragall o José Montilla, el barri de Ca n'Espinós? Així les coses, el Sr. Castellano va dir que si no ho recordava malament, el 26 de gener de l'any 1990, el Sr. Jordi Pujol va visitar el barri, com a mínim un vegada, afegint que a pesar de la seva joventut, el Sr. Castellano ho havia viscut personalment. Per altra banda, i pel que feia a la negociació del conveni col·lectiu, va recordar que la Sra. Sánchez havia dit que no era ara el moment d'entrar a discutir aquesta qüestió, sinó que s'havia de fer a la taula de negociació, indicant el Sr. Castellano que pensava que el grup municipal de CiU tenia el dret legítim, a l'igual que qualsevol altre grup de l'oposició, de vetllar pel bé general, i per tant, el deure de controlar i fiscalitzar l'acció de govern, sense perjudici de demanar novament a la Sra. Sánchez que es pronunciés respecte de si calia o no millorar les condicions de treball dels membres de la Policia municipal, o respecte de la necessitat de posar punt i final a l'actual situació dels barracons de l'actual comissaria de la policia. Finalment, el Sr. Castellano va recordar que la Sra. Sánchez havia dit que posava en dubte que ell mateix es cregués els posicionaments que defensava, indicant a aquests efectes, que sí que s'ho creia, que ell era nacionalista i la Sra. Sánchez no, que ell militava a Unió Democràtica des de feia 17 anys, i la Sra. Sánchez en una altra formació política, i per tant, això ja era motiu perquè dispersessin respecte de determinades qüestions. En darrer terme, va dir el Sr. Castellano, era evident que no s'entendrien mai, a nivell polític, no personal, que s'entendria a Catalunya abans amb ICV-EUiA que no pas amb CiU, al País Basc amb el PP abans que amb CiU, afegint que probablement ara tampoc l'havia entès.

Per la seva part la Sra. Emma Blanco, en nom d'ICV-EUiA, va dir que no repetiria els arguments que ja havia exposat, per tal de no allargar innecessàriament la sessió, indicant que es limitaria a fer un apunt molt concret respecte d'una de les esmenes presentades pel grup d'ERC, relacionada amb la possibilitat de veure o no cinema en català a la nostra ciutat, indicant que aquest mateix matí a l'Espai Maragall s'estava passant cinema en català, afegint que el convidava a veure la mostra de cinema de GavàMón, Mostra de cinema i drets humans de Gavà, on es passava cinema en català, i per tant, respecte d'aquesta esmena, estaven més a prop del que semblava.

De la seva banda el Sr. Marcel·lí Reyes, en nom d'ERC, va manifestar que havia de començar d'una manera una mica ambigua respecte de la intervenció de la portaveu socialista, agraint-li tanmateix el to, per bé que el contingut li semblava deplorable, indicant que quan li argumentés, veuria que li hauria de donar, sinó tota la raó, almenys part de la mateixa. Així les coses, va dir el Sr. Reyes, quan anava escoltant l'exposició de la Sra. Sánchez, no s'havia sentit gens reflectit, ni respecte del que havia dit avui, ni respecte del que havia dit feia un any, i màxim quan es donava la circumstància de que hi havien un parell de coses del ple de feia un any que li havien quedat gravades en la memòria, i si no s'ho creia, hi havien altres portaveus que així ho podrien ratificar, o unes actes que consultar. Així, el Sr. Reyes va dir que havia començat la intervenció d'avui dient que, al contrari del que s'havia indicat per part d'altres grups, ERC havia considerat que l'any passat havien estat molt més a prop de l'acord que no pas aquest any, i a més a més, va afirmar en aquell ple de feia un any, que si s'hagués pogut votar separatament diferents entitats o empreses, haurien votat afirmativament a més d'una, parlant explícitament

del Patronat de Serveis Comunitaris; mentre que avui, per contra, la Sra. Sánchez l'havia posat en un mateix sac, de tal manera que semblava que ERC havia qüestionat, a més d'aquella famosa partida de contingència, moltes altres partides, o que hagués dit coses que en cap cas havia dit, afirmacions de la Sra. Sánchez respecte de les quals el Sr. Reyes va manifestar que no s'hi sentia en absolut identificat. Així les coses, el Sr. Reyes va manifestar que la Sra. Sánchez havia optat per una solució molt fàcil, consistent en inventar-se tres o quatre titulars i fer com els toreros, tres o quatre moviments de capa i entrar a matar; així, entre aquests titulars, un, que volia acomiadar els funcionaris, dos, formulava unes sospites i feia unes afirmacions que no s'aguantaven per enlloc, fent-li dir coses que ni havia dit avui, ni havia dit feia un any, i tres, la qual cosa podia haver estat molt greu, però afortunadament, en el fons tot era política, i aquí jugàvem al que jugàvem, assenyalant a aquests efectes que si l'any passat el que separava els dos grups era molt poc, l'esforç s'havia de fer des de l'equip de govern, manifestant que mentre que els anys de la legislatura anterior, ERC havia formulat esmenes molt àmplies i molt significatives al pressupost, pel contrari, des que havia començat aquesta legislatura, el que separava ERC dels pressupostos presentats per l'equip de govern era poca cosa, i per això, després d'anys de moltes batalles, el missatge que ERC no havia volgut exterioritzar però que es desprenia implícitament, era que si el que separava ERC de l'equip de govern només eren 610.000 €, és a dir, un 1 %, practicant una política de mà estesa, acceptant les esmenes formulades per ERC o al menys les més significatives, haurien arribat a posar en un conflicte a ERC. Tanmateix, i per bé que era evident que això no ho farien l'any vinent, a les portes d'unes noves eleccions locals, sí que aquest any es podia haver arribat a fer alguna cosa, sobre tot l'any passat, que va anar d'un pel, especialment perquè esperonats per la crisi econòmica, l'equip de govern va prendre decisions respecte de les quals ERC va dir públicament al ple que hi estava d'acord, dient implícitament: aparquem plans de ponent, aparquem altres coses, però pensem que tenim uns punts en comú, propis d'una política d'esquerres, en els quals hi podem estar d'acord. Doncs bé, segons la Sra. Sánchez, ara resultava que això no ho havia dit, sinó que havia dit coses completament diferents., la qual cosa va portar al Sr. Reyes a insistir en el fet de que en absolut se sentia identificat ni representat en l'anterior intervenció de la Sra. Sánchez, ni ideològicament ni dialècticament, que potser encara era més greu. Així les coses, el Sr. Reyes va dir que estava disposat a acceptar que li hagués dit que no a tot, sense que passés res, atès que ja hi estava molt acostumat: de més de vuitanta esmenes presentades l'any 2003 no n'hi van acceptar cap, ara amb moltes menys tampoc; l'any següent en va presentar més de seixanta i tampoc, el tercer més de trenta i zero; però el més greu de tot era que després de parlar tant de rigor, s'acabés manipulant el que s'havia presentat per escrit al registre. Certament, les esmenes s'assemblaven molt, i encara que algunes eren les mateixes, el que no estava be era fer un acudit fàcil, i així, quan, per exemple, a la núm. 6 "instal·lació de contenidors soterrats", es deia "a mode de prova pilot i en una zona a determinar en funció de l'evolució de les properes reformes a la via pública, aquesta acció serviria de prova per una eventual implantació d'aquest model de recollida en altres zones on fos viable. Es proposa la creació d'una partida de 200.000 € amb aquesta finalitat ", la Sra. Sánchez contestés fent broma dient "jo visc allà i no hi han problemes". Per tant, o les esmenes s'havien llegit en diagonal, o algun d'aquests càrrecs políticament ben situats que guanyaven molt més que els pobres administratius dels grups, no havia passat a la Sra. Sánchez l'acta del que havia dit i del que havia presentat. Tanmateix, si es llegia en diagonal, va dir el Sr. Reyes, hi havia un precedent històric: el Sr. Kennedy, que era president, segons semblava, va estar a punt d'engegar una guerra mundial perquè llegia els documents de Cuba en diagonal. Tot i amb això però, el Sr. Reyes va recalcar novament que si l'equip de govern hagués fet un esforç d'aproximació, el problema hagués estat per ERC a l'hora d'explicar als seus electors perquè després de tantes batalles, ara estaven disposats a dir que sí en aquest punt en concret. Això no obstant, el Sr. Reyes va dir que no estava disposat a acceptar aquestes coses, que d'altra banda tampoc sabia on portaven, i menys si a sobre estava

fet dialècticament, ja que en aquest cas li semblaria un recurs molt pobre, insistint en que en cap moment havia dit ni insinuat que ERC tiraria gent al carrer, ni entraria en aquests pressupostos com si fos Atila, sinó que el que havia dit, molt més senzillament, era que l'equip de govern es trobava obligat a adoptar tot un seguit de mesures, perquè des d'un punt de vista comptable no tenien altre remei, i que el pes de la contingència d'haver de mantenir aquesta plantilla tenia determinades conseqüències, però en cap moment havia parlat de la necessitat d'acomiarar personal. El que si qüestionava era la inflació que hi havia hagut en el nomenament d'alts càrrecs, més per fidelitat política que no pas per eficàcia, recordant en aquest sentit, com havien dit d'altres, que si el problema era l'administrativa, prescindien immediatament de la mateixa, tot i que de ben segur que totes juntes no cobrarien el que cobraven dos d'aquests assessors àulics. En definitiva, el Sr. Reyes va dir que si el titular de demà fos "el Marcel·lí vol acabar amb la tele, amb la ràdio, amb tothom al carrer", protestaria i ho negaria rotundament, perquè – va insistir – no era cert que hagués dit el que la Sra. Sánchez havia insinuat que havia sí que havia dit.

A continuació, el Sr. Sergi Engli, en nom del PPC, va dir que intentaria anar ràpid, atesa la hora que era, si bé va recordar que fa uns anys, es feia un ple de taxes i un altre de pressupostos, després es va passar a un únic ple de taxes i pressupost a les sis de la tarda, i ara també se'n feia un de sol, però començava a les set de la tarda, dient que no tenia massa sentit que el ple més important de l'any l'anéssim retardant cada vegada més, mentre que pel contrari, en els plens ordinaris es parlava durant hores sobre les declaracions polítiques presentades, que de vegades, o en la seva major part, ben poca cosa tenien a veure amb l'interès municipal, afegint que aprofitava ara per fer aquesta observació, perquè ja sabia que la Sra. Emma Blanco no tenia oportunitat de rèplica.

En tot cas, al fil de l'anterior afirmació del Sr. Engli, el Sr. Alcalde va puntualitzar que no hi havia límit de temps, i per tant, si els Srs. Regidors volien, ens podíem estar tota la nit parlant de pressupostos. Feta aquesta observació, el Sr. Engli va seguir en l'ús de la paraula, indicant que probablement la Sra. Sánchez no havia comprés del tot la seva intervenció, ja que, per exemple, quan el Sr. Engli havia fet referència a infraestructures, etc., la Sra. Sánchez semblava haver entès que el Sr. Engli era partidari de reduccions de personal, quan en cap moment se li havia passat pel cap una cosa com aquesta. En idèntic sentit, estava també convençut que no l'havia entès quan havia parlat de les taxes, els impostos i els preus públics, quan la única cosa que havia fet havia estat fer una interpretació economicista de cadascun d'aquests conceptes tributaris, i per tant, calia tenir molt clar que hi havien coses que estaven directament relacionades amb serveis, i per tant, era perfectament lícit parlar de cost dels serveis, i hi havien altres coses que no hi tenien cap mena de relació, i en canvi, s'utilitzaven per cobrir aquests serveis. Així mateix, s'havia emportat la mateixa impressió en el cas dels comptes, indicant que s'havia limitat a reflectir la realitat, que no era altra que sis anys de permanents canvis, sense voler fer cap altra interpretació d'aquest fet. Igualment, va dir el Sr. Engli, li havia passat el mateix quan al parlar de que enguany, com que el pressupost era més petit, s'hagués entès de que volia reduir personal, recordant a aquests efectes que en cap moment havia dit alguna cosa semblant, i esmentant al Sr. Reyes, va dir que faria igual que ell, que es molestaria si es posés en la seva boca quelcom semblant. Respecte de la qüestió dels agents cívics, el Sr. Engli va dir que no els necessitàvem, atès que costaven 315.000 €, la qual cosa no significava acomiarar aquest personal, sinó donar per tancat un contracte amb una determinada empresa; després, el que fes dita empresa amb el seu personal ho desconeixia, i a més, ja no era un problema de l'Ajuntament de Gavà. D'altra banda, si onze persones, i no catorze, al menys per les dades que

se li havien donat, costaven 315.000 € de ben segur que l'empresa es deuria emportar un bon marge, ja que dubtava que el personal estes cobrant el sou que resultaria de fer una simple divisió. Finalment, va dir el Sr. Engli, dos comentaris ràpids. El primer, respecte de l'augment de PRESEC, recordant que la Sra. Sánchez deia que no s'havia fet cap augment considerable, però estàvem parlant de 800.000 € Com es podia qualificar doncs aquesta quantitat?; A més, per bé que la major part fossin sous, si aquests s'havien congelat, perquè es necessitaven 800.000 €? I el segon, pel que feia a l'IBI, dient que renunciava a qualsevol discussió sobre aquest impost, indicant que ja veuríem que dirien els ciutadans el proper mes de juny, afegint que la única cosa que tenia molt clara era que si la pujada que estava pressupostada en els ingressos per IBI era de 250.000 € i aquesta pujada, segons l'equip de govern, la provocaven les noves promocions, molta construcció s'hauria d'estar fent en aquests moments a la nostra ciutat, raó per la qual no sabia perquè ens hauria d'espantar tant l'atur si la construcció estava desbordada a Gavà. En últim terme, el Sr. Engli va dir que reconeixia les retallades que s'havien fet en el pressupost, però en el pressupost del 2009, no en el del 2010, afegint que ja feia un any que havien advertit, per aquestes mateixes dates, que aquestes retallades s'haurien de produir forçosament, perquè si no fos així, no arribarien a final d'any.

En darrer terme, va tornar a prendre la paraula la Sra. Raquel Sánchez, indicant que no entraria en el detall d moltes de les coses que s'havien dit, com per exemple les referents al personal eventual, indicant que havia quedat clar quin era el posicionament i el criteri de defensa del cost que representava, en atenció al paper d'aquestes persones en la bona marxa de l'ajuntament, indicant al Sr. Castellano que si volia saber l'import d'aquesta despesa, l'emplaçava a que mirés la partida corresponent o la relació de llocs de treball, on figuraven les dades precises de dit personal. Per altra banda, i respecte dels percentatges, la Sra. Sánchez va dir que per exemple, en el cas del Patronat de Serveis Comunitaris, i per molt que podés semblar el contrari, no patia una disminució, sinó que a l'invers, experimentava una pujada del seu pressupost, atès que els números eren els que eren, i per tant, era indubtable que la pujada es produïa. Pel que feia a altres manifestacions que s'havien fet, a propòsit d'una suposada actitud manipuladora, la Sra. Sánchez va dir que ho lamentava, perquè en cap cas havia estat la seva intenció, ni mai se li hagués passat pel cap intentar tergiversar el que s'havia dit per part de ningú, atès que la seva màxima havia estat sempre la de tractar amb el màxim respecte a tothom, sense perjudici de que fes la seva pròpia valoració, com a portaveu socialista, de les intervencions de la resta de portaveus, afegint que la seva crítica mai es podia arribar a interpretar com una manipulació, ja que sinó, tothom podria entrar en aquest joc, i per tant, també seria lícit afirmar que el que deia l'oposició, era una manipulació de les afirmacions fetes per l'equip de govern. En definitiva, la Sra. Sánchez va dir que no volia entrar en aquest joc, a la vegada que volia deixar ben clar que ella mai havia posat en boca de ningú que s'hagués dit que el que es pretenia en realitat era acomiadar personal, sinó que tan sols s'havia limitat a fer una reflexió dialèctica, ja que en aquest sentit, si des de l'oposició es feia una afirmació, i la deixaven a l'aire, però no es donava cap alternativa o cap altra solució, la única cosa que a efectes dialèctics es podia fer era suposar el que es faria des de l'oposició, atesa la manca d'alternatives, com abans havia dit. Doncs bé, va dir la Sra. Sánchez, el que feia l'equip de govern en moments com aquest, no era altra cosa que parlar de solucions, és a dir, atenent a una situació que era la que era, parlar de solucions reals, parlar de solucions per la ciutadania de Gavà. Dit això, la Sra. Sánchez va agrair en darrer terme el to que s'havia mantingut per part de tots els portaveus, i també agrair l'esforç que s'havia fet per part de tots els àmbits i dels òrgans gestors per ajustar-se a la situació actual, fent seves finalment les paraules de la Ministra Sra. Elena Salgado, assenyalant que havien estat uns

pressupostos durs, però fàcils per la solidaritat de tots i la col·laboració de cadascun dels companys de l'equip de govern.

Ja per acabar, el Sr. Alcalde va concloure el debat agraint l'extensa i detallada intervenció de la Ponent, assenyalant que bans de passar a la votació final faria un parell de reflexions. La primera, que la sessió d'avui era probablement la sessió més important de l'any, atès que es debatia i se sotmetia a anàlisi el pressupost, instrument que concretava les polítiques públiques que pensaven portar a terme aquelles persones sobre les quals els hi havia estat encomanada la responsabilitat de governar, i en aquest sentit, va dir que era responsabilitat també dels equips de govern, saber traduir quines eren les necessitats reals dels ciutadans i ciutadanes i transformar dites necessitats i aspiracions en concretes accions de govern. D'altra banda, el Sr. Alcalde va dir que en un moment del debat d'aquesta sessió, s'havia fet una equiparació del projecte de pressupost que havia presentat l'equip de govern a una espècie de realitat virtual, com la que inspirava la pel·lícula Matrix, afegint però que en aquests tipus de debats, hi havia moltes vegades la sensació d'un *deja vu*, recordant a aquests efectes la pel·lícula "Atrapados en el tiempo", és a dir, que moltes vegades hi havia el mateix tipus de crítica sistemàtica, constant, repetitiva, etc., però el cert era – va dir el Sr. Alcalde - que tant de bo un equip de govern, un alcalde, podés solventar els problemes derivats de la crisi en una ciutat, però també era ben cert que acontereixements de la magnitud com els que estàvem travessant, superaven tant les possibilitats d'intervenció efectiva des d'un ajuntament mitjà com el nostre, que el principal, el més important, era saber estar al costat de la gent, fent allò que es podia des de les nostres limitades capacitats per intentar que els efectes fossin els més lleus possibles, o algú pensava certament que si l'IMPAC augmentés una mica les seves partides, es generaria d'una manera significativa més ocupació a la nostra ciutat. Així mateix, davant d'alguna crítica que s'havia formulat n sentit contrari, el Sr. Alcalde va dir que el cert era que aquest ajuntament havia augmentat més que mai les inversions, per bé que algunes d'aquestes, realment importants, no es finançaven des del propi ajuntament, com per exemple el pàrking de la Torre Lluch, que el pagava el Consell Comarcal del Barcelonès, mitjançant REGESA, amb nou milions d'inversió, o el fet de que en una situació de crisi arribessin als ajuntaments tretze mil milions d'euros de l'Estat, fet aquest que no havia passat mai al nostre país, afegint que no era mèrit exclusiu d'un govern socialista, sinó de tota la societat, d'un esforç col·lectiu per tal d'afrontar una situació molt complicada. En qualsevol cas, el Sr. Alcalde va dir que agraià el clima del debat, afegint que per acabar aquesta intervenció, i sense que servís de precedent, va dir que estava totalment d'acord amb el Sr. Sergi Engli quan havia indicat que aquests pressupostos recordaven Matrix, recordant que en aquest film, el protagonista lluitava contra una realitat que no li agradava, i així, també aquest ajuntament lluitava contra una realitat que no agradava, amb una potent inversió pública, però sobre tot, emprant la justícia social, treballant cada dia per fer possible que aquesta ciutat anés endavant.

Una vegada el Sr. Alcalde va donar per acabat el debat, es va procedir a la votació del Pressupost General per a l'any 2010, amb el resultat que ha estat transcrit a continuació de l'acord. Tanmateix, prèviament i com que havia estat formulada unes *esmenes de caràcter general presentades pel Grup municipal d'ERC* que, en síntesi, consistia en una disminució de tot un seguit de partides que en conjunt apujaven a la quantitat de 610.000 €, quantitat que a la vegada anaven destinades a incrementar o dotar un altre conjunt de partides pressupostàries, es va votar prèviament la incorporació o rebuig del contingut d'aquesta, amb el següent resultat:

Vots a favor 2 (2 ERC), vots en contra 14 (12 PSC i 2 ICV-EUiA), abstencions 5 (3 PPC, 1 CiU i 1 C's). Per tant l'esmena no va prosperar.

Esgotats els assumptes a discutir, el Sr. Alcalde-President dóna per acabada la sessió essent les vint-i-tres hores, trenta-cinc minuts, de la qual cosa i del que s'hi ha dit, jo el Secretari en dono fe.

L'Alcalde

El Secretari

Joaquim Balsera García

Guillermo de Prada Bengoa